

Tiệm Trà Sữa

Contents

Tiệm Trà Sữa	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	6
3. Chương 3	12
4. Chương 4	16
5. Chương 5	20
6. Chương 6	24
7. Chương 7	27
8. Chương 8	33
9. Chương 9	36
10. Chương 10	40

Tiệm Trà Sữa

Giới thiệu

Nội dung: Vồng phốiDiễn viên: Tô ngang, Tiêu NgạnPhối hợp diễn: Nhất mã bình xuyênCái khác: Vồng phối, phúc hắc

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tiem-tra-sua>

1. Chương 1

Không chỉ là ở sơ trung và cao trung, ở đại học cũng luôn có thể nghe được một ít lời đồn kỳ kỳ quái quái, ví dụ như nữ sinh trong ban đều nói, tiệm trà sữa phía đông trường có chút cổ quái. Có một lần nữ sinh A mở cửa thì nghe được một nam một nữ đang nói chuyện, lúc đi vào, chỉ nhìn thấy ông chủ nhỏ của tiệm trà sữa ngồi một mình ở trước máy vi tính, âm u xoay đầu lại, nhếch miệng cười với cô.

Nếu là bình thường, chắc chắn nữ sinh A sẽ trầm luân trong nụ cười dịu dàng của ông chủ, chọn đồ uống xong nhẹ nhàng ngồi xuống. Nhưng lúc này ngọn đèn vô cùng mờ tối, âm nhạc vô cùng kì dị, cô chỉ cứng mặt nở nụ cười, xoay người bỏ chạy. Sau khi quay về nói với bạn cùng phòng mới phát hiện, gặp phải tình huống như vậy ở tiệm trà sữa không chỉ có một mình cô.

Một truyền mười mười truyền một trăm, có người nói tiệm trà sữa có ma quái, có người nói ông chủ tiệm trà sữa nhất định không phải người bình thường. Dù thế nào, những nữ sinh luôn luôn ngâm mình ở tiệm trà sữa nói chuyện trời đất lập tức ít đi không ít, lâu ngày dài tháng tiệm trà sữa liền trở nên vắng vẻ.

“Cậu xác định ở đó không có ai sao?” Tô Ngang hỏi lại một lần nữa.

Bạn cùng phòng Mao Tiểu Mao cũng không quay đầu lại hô: “Tuyệt đối không có, ở đó có lời đồn, bạn gái của tớ cũng không muốn cùng tớ đến đó tự học.”

Tô Ngang che miệng ho khan vài tiếng, đem máy vi tính xách tay và microphone, tai nghe, nhu yếu phẩm để vào túi máy vi tính, kéo khóa xong sau đó vỗ vào vai Mao Tiểu Mao: “Trước khi tớ trở về phải thu dọn ký túc xá sạch sẽ, nếu như nghĩ được một chút mùi thuốc lá, cậu hiểu rồi đó.”

Mao Tiểu Mao liếc nhìn thời gian, ừ, mười giờ sáng, Tô Ngang sớm lắm cũng là bảy tám giờ tối mới trở về, trước lúc đó thu dọn xong nhất định không thành vấn đề.

“Tớ đã biết, cậu yên tâm đi đi.” Mao Tiểu Mao cam đoan, “Tớ nhất định sẽ thu dọn ký túc xá xong.”

Lúc Tô Ngang đi vào tiệm trà sữa, trong tiệm chỉ có một nữ sinh buộc tóc đuôi ngựa, cô đang cầm trà sữa ngồi ở trong góc, trước mặt đặt một cái notebook.

Ông chủ đâu?

Tô Ngang tiếp tục đi vào trong, liền thấy ông chủ ngồi ở chỗ khúc quanh, đầu bị màn ảnh máy vi tính che khuất, nhìn không rõ hình dạng.

“Ông chủ?” Tô Ngang gọi một tiếng, bên kia không có phản ứng.

Tô Ngang đi về phía trước vài bước, lại gọi một tiếng, ông chủ vẫn không có lên tiếng trả lời. Tô Ngang lại bước về trước một bước, ngón tay thon dài đưa tới, che ở trước màn hình máy vi tính.

“Thật ngại quá bạn học, cậu muốn uống gì?” Ông chủ ngẩng đầu, lấy cái tai nghe đeo trên cổ xuống.

Thảo nào gọi thế nào cũng không nghe được, Tô Ngang cầm menu đồ uống để ở một bên, nói rằng: “Muốn một cốc lớn trà sữa hương khoai môn.”

“Có thể chọn cái khác không? Hương khoai môn đã hết.” Ông chủ cười cười.

Tô Ngang chỉ nghĩ là trà sữa hương khoai môn vừa bán hết, ai ngờ ông chủ đã lâu không có đi nhập hàng.

“Một ly trà sữa chocolate.” Tô Ngang bổ sung, “Đừng để nhiều trân châu.”

“Được.” Ông chủ lại gõ bàn phím vài cái, đặt tai nghe sang một bên, đi tới trước quầy, lấy ly thủy tinh ra bắt đầu pha chế.

Tô Ngang cầm theo túi máy vi tính xách tay, đến chỗ mình đã chọn sẵn.

“Bạn học, ở đây có thể lên mạng, tên là 12345, mật mã 123456789.” Ông chủ nói to sau lưng cậu.

“Cảm ơn.” Tô Ngang dừng chân.

Ông chủ dịu dàng cười: “Không cần.”

Tô Ngang đột nhiên có chút hiểu rõ, vì sao trước nữ sinh luôn luôn đến tiệm trà sữa này.

Dáng vẻ tươi cười của ông chủ, thật đúng là dịu dàng chói mắt

Tô Ngang ngồi xuống cắm nguồn điện, mở mạng không dây lên, quả nhiên tìm được liên kết mạng 12345, mật mã 123456789, sau khi Tô Ngang nhập mật mã xong, quả nhiên liền kết nối được, tốc độ cũng rất tốt. Tô Ngang cầm lấy card mạng đã chuẩn từ trước từ sáng, cất vào túi máy vi tính.

Vừa đăng nhập, tiếng nhắc nhở vang lên một hồi lâu mới ngừng lại được. Di chuyển chuột một hồi, có một phân ba là tin của nhóm, còn lại tất cả đều là trò chuyện riêng.

Xem hết tin của nhóm, Tô Ngang bắt đầu xem phần trò chuyện riêng.

Nha đầu Lâm gia: Lãng Dương sama, mạng ở trường học của các cậu bị hỏng sao?

Nha đầu Lâm gia: Lãng Dương sama, mạng ở trường học của các cậu còn chưa sửa xong sao?

Nha đầu Lâm gia: Lãng Dương sama, mạng ở trường học của các cậu lúc nào mới sửa xong?

Nha đầu Lâm gia: Lãng Dương sama, điện thoại di động của cậu cũng bị trộm có phải hay không?

Nha đầu Lâm gia: Lãng Dương sama, chắc chắn là cậu đã không cho tôi thấy cậu khi ẩn! Nếu không tại sao tôi không thấy cậu khi cậu đăng nhập bằng điện thoại! Cậu là người xấu! Tôi không thèm để ý cậu!

Nha đầu Lâm gia: Lăng Dương sama... /(o)/~.

Nha đầu Lâm gia: Sama... /(o)/~.

Một tuần bảy ngày, mỗi ngày một tin.

Tô Ngang không nói gì nhìn màn hình, xem tin của cô. Mấy chữ Lăng Dương sama làm cậu choáng váng.

Lăng Dương: = =

Nha đầu Lâm gia: Lăng Dương sama cuối cùng cậu cũng xuất hiện...nhào lại!

~Lăng Dương: Có chuyện gì?

Nha đầu Lâm gia: Tôi chỉ muốn nói rằng tổ kịch hàng xóm đã ra tới kỳ ba, bên chúng ta âm thô kỳ 2 còn chưa có giao đủ.

Lần này chủ dịch thụ là người kéo âm thô nổi danh trong giới, nên sau khai giảng Tô Ngang mới không có vội vã ghi âm, dựa theo ý của nha đầu, lần này là cậu cản trở?

Nha đầu Lâm gia: Lăng Dương sama, Miêu tiểu thụ lần này rất chịu khó, âm thô của toàn bộ tổ kịch còn thiếu một mình cậu.

Tô Ngang mở nhóm tổ kịch, quả nhiên Miêu tinh nhân đang ở bên trong vui vẻ trò chuyện, biên kịch và hậu kỳ đều khen hần cần mẫn thu âm thô.

Biên kịch Đông Hạ: Không ngờ Miêu tiểu thụ lần này chịu khó như thế, cũng không cần người giục.

Miêu tinh nhân: Xin xóa tiểu thụ cảm ơn!

Hậu kỳ Hoàng Mã: Miêu tiểu thụ lần này thật ngoan nha, sờ đầu.

Miêu tinh nhân: Xin xóa tiểu thụ cảm ơn!

Biên kịch Đông Hạ: Miêu tiểu thụ cậu đang xù lông đang moe sao? Chọc trúng điểm moe rồi nha.

Hậu kỳ Hoàng Mã: Ngồi xồm góc tường yên lặng chờ âm thô của Lăng Dương sama.

Công nhà Miêu tiểu thụ: Tôi sẽ mau chóng giao âm thô, lúc trước vẫn bận rộn.

Hậu kỳ Hoàng Mã:...

Biên kịch Đông Hạ:...

Miêu tinh nhân:...

Kế hoạch Nha đầu: ...

Tô Ngang mở phần thiết lập danh thiếp, đổi thành Lăng Dương, tiện thể xóa đi phần cho quản lý nhóm sửa danh thiếp.

Lăng Dương: Tôi sẽ mau chóng giao âm thô, lúc trước vẫn bận rộn.

Tô Ngang sao chép câu vừa đăng, lần thứ hai đăng lên.

Hậu kỳ Hoàng Mã: Ô, Lăng Dương sama, nhất định là lâu lắm tôi không gặp cậu, thế mà không nhận ra được cái màu chữ kia chỉ có mình cậu dùng. Ngồi đợi âm thô.

Biên kịch Đông Hạ: Sama, áo may ô của cậu xảy ra chuyện gì vậy?

Miêu tinh nhân: muốn biết +1

Kế hoạch Nha đầu: Giơ tay nhận sai, lần đó tôi oán hận, lặng lẽ đổi.

Hậu kỳ Hoàng Mã: Vậy phản ứng lúc nãy của cô là sao?

Kế hoạch Nha đầu: Đơn thuần chỉ xếp hàng mà thôi, móc mũi.

Trang trí Thiên Thiên: Quá đáng ghét! Tôi còn tưởng rằng Lăng Dương sama cuối cùng cũng thông suốt, quyết định thành toàn cp của tôi, không ngờ a không ngờ! Thế mà là do Nha đầu cô làm! Hừ, tim tôi rút đầy đất không nhứt nổi. Ngày hôm nay tôi muốn bãi công! Bãi công! Ngày may cho các cậu xem sau, rằm rì.

Miêu tinh nhân: Thiên Thiên, bãi công là không đúng.

Kế hoạch Nha đầu: Thiên Thiên, tài khoản kiểm tam của cậu có người đang dùng.

Trang trí Thiên Thiên: A, bây giờ tôi vẽ một chút, các người ai cũng đừng quấy rầy tôi, không cho phép trò chuyện về jq của Lăng Dương sama và Miêu tiểu thụ, tôi đã thiết lập từ khóa.

Hậu kỳ Hoàng Mã: Lăng Dương sama đi đâu rồi, đang ghi âm sao? A, có phải ngày hôm nay tôi có thể được nghe không, thật vui về.

Kế hoạch Nha đầu: Làm sao có thể, kỳ 2 có đoạn H, tuyệt đối sẽ không giao sớm như vậy.

Miêu tinh nhân: Đúng, nhất định phải chọn một đêm nguyệt hắc phong cao, đóng cửa sổ, kéo rèm cửa, một thân một mình ở trong phòng ghi âm.

Hậu kỳ Hoàng Mã: Sao cậu hình dung cứ như phim kinh dị.

Miêu tinh nhân: Chỉ có phòng hộ tốt mới không bị người khác nghe được, người ta xấu hổ mà.

Biên kịch Đông Hạ: Ồ, Miêu tiểu thụ cuối cùng cậu cũng chọc trúng điểm mấu chốt của tôi, chụp màn hình chụp màn hình.

Miêu tinh nhân:...điểm mấu chốt của cậu thật đúng là, khẩu vị nặng.

Hậu kỳ Hoàng Mã: Xem ra Lăng Dương sama thực sự đi mất, này giờ không nói gì.

Tô Ngang còn trên mạng, chỉ là đóng cái nhóm này, chiến đấu liên tục ở các chiến trường trò chuyện riêng mà thôi.

Giai Nhạc: Lăng Dương, kịch truyền thanh Đông uyển tuyết cuối cùng cũng đăng rồi, cậu đi vào diễn đàn xem một chút đi.

Lăng Dương: Được.

Giai Nhạc: Chỗ tôi có một trường kịch, cậu xem một chút đi? Tôi nghĩ tiểu công bên trong rất thích hợp với cậu.

Lăng Dương: Chủ dịch?

Giai Nhạc: Đúng nha, tên Tróc quỷ thiên sư

Lăng Dương: Tôi đi lên diễn đàn xem, lát nữa trò chuyện với cậu.

Giai Nhạc: Tôi chờ cậu.

Tô Ngang mở mục yêu thích trong trình duyệt, chọn vào địa chỉ diễn đàn, bài post đông uyển tuyết nằm ở trên cùng.

Bắt đầu từ số pha mười người hồi âm đều là áo may ô của người trong tổ kịch, ngay cả chủ dịch thụ áo may ô là Phong Dương cũng trong số đó. Tay phải cầm chuột không cẩn thận đụng phải một ly thủy tinh nóng, không biết từ lúc nào, ông chủ đã đem trà sữa chocolate đặt ở bên tay cậu. Giơ tay đẩy ly thủy tinh về phía trước một chút. Tô Ngang chuyên tâm xem lướt qua bài post. Sau khi cậu tiến vào giới vông phối không lâu, đông uyển tuyết là bộ kịch đầu tiên cậu chủ dịch, cho nên mỗi lần post kịch, cậu sẽ tỉ mỉ xem bài post, xem đánh giá của người khác với mình.

Lăng Phong vương đạo, Phong Dương sama cuối cùng cũng có cp, tôi thật là cảm động —— lần 20 Tang thi lỗ qua.

Có loại cảm giác bị sét đánh trúng điểm mấu chốt, tôi muốn trở thành fan của Lăng Phong cp, fan nào tàn. —— lần 50 Nha nha nha nha.

Trả lời lần 50, có một fan nào tàn sẽ có mười người bôi đen, em gái phải bình tĩnh mà moe. —lần 60 Tôi cái gì cũng không nói

Thăng đến lần 87, Tô Ngang mới nhìn thấy thứ hữu dụng.

Lăng Dương sama phối càng ngày càng tự nhiên, càng ngày càng đẹp meo meo! Hậu kỳ đại nhân cường đại, bội phục. Kế hoạch đại nhân lần nào cũng chọc trúng điểm moe của người ta, quyết đoán bày tỏ. — lần 87 Tiểu tiểu

Càng ngày càng tốt xem như có tiến bộ, Tô Ngang tắt bài post, sau khi trả lời Nha đầu và Giai Nhạc và vài người nữa, tiếng thông báo vừa an tĩnh lại lại vang liên tục. Có chị họ muốn giới thiệu bạn gái cho cậu, có đàn em muốn tư vấn xem nên mua máy tính hiệu gì, còn có mẹ hỏi cậu ngày 1 tháng 10 có về nhà hay không. Liên tính toán sẽ trả lời chị họ và đàn em trước, một hồi sẽ gọi điện thoại cho mẹ. Nói với chị họ và đàn em cậu đang bận, Tô Ngang chuyên tâm nói chuyện với Giai Nhạc.

Lăng Dương: Tôi làm xong

Giai Nhạc: Tôi gửi tiểu thuyết qua cho cậu.

Lăng Dương: Dài không?

Giai Nhạc: Khụ, nhất định không cho nam sinh các cậu xem tiểu thuyết dài.

Tô Ngang thật nhanh nhận được tiểu thuyết, nhìn tổng thể một chút. Tác giả hành văn tạm được, cũng không phải loại văn phong đặc biệt thoát tuyền, cũng không phải văn đối thoại. Tính cách công hình như thuộc về băng sơn, thực sự tương đối phù hợp thanh tuyền Tô Ngang.

Lăng Dương: Lại là băng sơn.

Giai Nhạc: Là băng sơn thiên sư công trẻ tuổi! Thụ chín chắn, thuộc tính ở giữa văn sẽ có biến hóa, thần kỳ là sau đó càng thay đổi càng moe. Thật nhiều tiểu thuyết đều là càng đổi càng tàn. (tàn ác)

Lăng Dương: Tôi phát hiện, mỗi lần cậu nói chuyện tiểu thuyết, như biến thành người khác vậy.

Giai Nhạc: Biến thành quỷ súc sao? Rõ ràng. Cậu đã làm tròn giấc mộng của tôi, nhận kịch đi thân.

Giai Nhạc là người có thâm niên trong giới võng phối, kế hoạch không ít kịch, bản thân cũng từng làm biên kịch. Dù là làm toàn bộ hay là làm mấy kì kịch truyền thanh thì tiếng vang trong giới cũng không tệ, thậm chí có tác giả viết văn xong đặc biệt tìm cô làm kế hoạch. Không nói đến chất lượng kịch bản này nhất định rất cao, xem phân lượng Giai Nhạc là Bá Nhạc của cậu, cũng nên nhận kịch này.

Lăng Dương: kịch này tôi nhận, gửi kịch bản cho tôi.

Giai Nhạc: Được, cảm ơn Lăng Dương! Biên kịch, hậu kỳ, trang trí, tiểu công đều có, bây giờ suy nghĩ một chút nên thông đồng người nào làm tiểu thụ, cười xấu xa. Nếu không cậu đề cử cho tôi một người?

Lăng Dương: Tôi vào giới không lâu, không biết bao nhiêu người.

Để phân tích đúng truyện, Lăng Dương tìm tiểu thuyết này, muốn xem đánh giá của độc giả một chút. Tìm một lúc mới phát hiện tác giả này thể mà lại là Đại Thần, thật nhiều fan, đánh giá lại càng nhiều.

Lăng Dương: Tác giả là Đại Thần?

Giai Nhạc: ừ ừ, tác giả là Đại Thần, biên kịch và hậu kỳ cũng là Đại Thần, trang trí là fan của tác giả, vẽ rất đẹp, có thể so với Đại Thần.

Lăng Dương: Vậy mà cậu tìm tôi làm chủ dịch công. = =.

Giai Nhạc: Sờ đầu, tôi cho tác giả sama nghe kịch truyền thanh của cậu, chính cô ta nói phải dùng cậu, không nên tạo áp lực quá lớn cho bản thân.

Lăng Dương: Tôi đi thu âm.

Giai Nhạc: Cố gắng lên, vậy vậy!

Lăng Dương: Tạm biệt.

Làm xong hết mọi việc, trà sữa đã ấm, Tô Ngang uống ngay vài hớp, quay đầu, phát hiện nữ sinh ngồi trong góc đã không còn, trong tiệm trà sữa chỉ còn lại có hai người ông chủ và cậu. Tô Ngang cầm ly trà sữa đã hết đi đến trước bàn máy vi tính, quả nhiên, ông chủ đang đeo tai nghe ngồi ở đó, khóe miệng tươi cười, không biết đang làm gì.

Không có gọi anh, Tô Ngang dùng cách lúc này gây sự chú ý của ông chủ: “Ông chủ, một ly hồng trà lớn, lạnh.”

“Cũng không quá lạnh.”

Ông chủ cầm ly thủy tinh trong tay Tô Ngang để qua một bên, mở tủ lạnh, dùng cái thìa múc hồng trà vừa làm lạnh chưa tới nửa giờ ra, tiếp tục bỏ vào trong ly máy viên đá.

“Lại muốn đeo tai nghe?” Tô Ngang thờ ơ nói.

“Ừ.” Ông chủ ngồi trở lại trước máy vi tính, đeo tai nghe lên.

“Ông chủ?” Tô Ngang nhìn lướt qua, phát hiện phần âm thanh máy vi tính của anh mở thật lớn.

Tô Ngang quay đầu đưa lưng về phía ông chủ gọi một tiếng, vẫn như hai lần trước đối phương không có bất kỳ phản ứng nào. Để đảm bảo một chút, Tô Ngang quay đầu lại nhớ kỹ kiểu dáng cùng nhãn hiệu của tai nghe, trở lại trước máy vi tính, bắt đầu tìm tòi.

Ừ, giá của tai nghe cùng hiệu quả cách âm tốt hơn tai nghe chơi game của mấy người trong ký túc xá, thảo nào vừa rồi gọi thế nào ông chủ cũng không nghe được cậu nói. Tô Ngang yên lòng mà gắn micro, mở CE và kịch bản bắt đầu ghi âm.

Máy vi tính bên này, trong tai nghe đã không còn một chút âm thanh sau khi ông chủ nghe một tiếng quát giận, tháo tai nghe xuống, gõ vào khung đối thoại một hàng chữ.

Để tôi suy nghĩ, tôi xem xong rồi sẽ cho biết ý kiến.

Anh thích ý dựa vào ghế, nghe Tô Ngang diễn kịch một mình.

Ừ, giọng của cậu sinh viên này thật không tệ!

2. Chương 2

“Hiếu Thiên, người tới đây cho ta!”

“Xin lỗi, ta để người bị thương.”

“Mặc kệ phái Tuyết Sơn làm bao nhiêu chuyện xấu, cho dù trên người Lộ Hiếu Thiên thật sự gánh vác hơn mười mạng người, ngày hôm nay các người muốn động vào hắn, thì phải bước qua thi thể Tiết Kỳ Dương ta!”

“Hiếu Thiên, ta nói rồi, sẽ cùng người ngắm hoa đào khắp núi.”

Giọng nói rất thích hợp, tình cảm đặc biệt phong phú, nếu như không phải cửa tiệm trà sữa đang đóng, cách âm lại tốt, nhất định sẽ hút được những người đi ngang qua tiệm trà sữa. Ông chủ tiệm trà sữa Tiêu Ngạn mở baidu, bằng trí nhớ mà tìm kiếm câu cuối cùng Tô Ngang vừa đọc. Ba hàng đầu tiên của trang thứ nhất đã xuất hiện tên sách, thì ra là Phồn hoa lạc tẫn vũ dương xuân chương 40: nội dung.

Tiêu Ngạn mở vào xem, cau mày nhìn một đồng quảng cáo bừa bộn. Ngẩng đầu nhìn tên trang web, mới nhận ra mình vào sai chỗ rồi, vào trang web đạo văn. Lúc này tên tiểu thuyết, dán vào tìm kiếm, rất nhanh liền tìm được chính chủ.

Trang bìa Phồn hoa lạc tẫn vũ dương xuân rất tươi mát, văn án ngoại trừ giới thiệu tiểu thuyết, còn có đường link hai bài post, một là bài post tuyên bố sẽ có kịch truyền thanh cùng tên, một là bài post thông

báo về kỳ 1. Ở phía dưới link kỳ 1 tác giả chỉ gõ một khuôn mặt tươi cười, nói kịch truyền thanh kỳ hai chậm nhất là tháng mười sẽ post lên, để mọi người an tâm đợi.

Phía dưới có đọc giả mới nói lên cái nhìn về nội dung truyện, cũng có đọc giả kêu la kịch truyền thanh rất moe. Tiêu Ngạn mở đường link, tiến vào một diễn đàn, kịch truyền thanh đam mỹ cổ phong Phồn hoa lạc tần vũ dương xuân vài chữ lên xuất hiện trên cùng của bài post.

Dời ánh mắt xuống, “Tiết Kỳ Dương: Lăng Dương” hấp dẫn sự chú ý của anh.

Đã biết tin tức muốn biết, anh vừa mở tudou, vừa mở nhóm bạn tốt, chọt em gái vắn năm ẩn thân.

Một đóa hoa trước mộ phần: Em gái.

Mưa lặng lẽ: Gọi em gái cái lông í! Em đang ghi âm đây, anh gõ em, âm thanh qq đều ghi vào rồi này!

Một đóa hoa trước mộ phần: Bình tĩnh

Mưa lặng lẽ: Lần này em đọc đặc biệt có cảm giác, bị anh hủy rồi! A, em gái anh!

Một đóa hoa trước mộ phần: Em gái anh là em

Mưa lặng lẽ: Anh đền lại cho em.

Một đóa hoa trước mộ phần: Anh đền em sách có chữ ký của người đó.

Mưa lặng lẽ: Anh anh thực sự làm được?

Một đóa hoa trước mộ phần: Ừ

Mưa lặng lẽ: anh, em yêu anh nhất! Nói đi, anh tìm em có chuyện gì?

Tiêu Ngạn sờ mũi một cái, ngón tay gõ như bay trên bàn phím.

Một đóa hoa trước mộ phần: Lần trước không phải nói giọng của anh rất thích hợp vào giới vông phổi phổi kịch truyền thanh sao?.

Mưa lặng lẽ: Đúng vậy đúng vậy, chỗ này em có một vở rất thích hợp với anh, đến đây đi đến đây đi. Đam mỹ kịch truyền thanh nha thân, bao anh nhất định sẽ hồng nha thân.

Một đóa hoa trước mộ phần: Không hồng thì sao thân?

Mưa lặng lẽ: Ngượng ngùng, em sẽ đẩy mạnh tiêu thụ Đông Tây giúp anh. Em gửi vài đoạn thoại cho anh, anh thu âm xong gửi lại cho em? Được rồi, anh có CE không? Không có em cũng gửi qua cho anh luôn.

Một đóa hoa trước mộ phần: Tiện thể gửi cách sử dụng CE qua, anh biết em có.

Đối phương trực tiếp gửi qua một file nén, Tiêu Ngạn lưu vào ổ đĩa F trống rỗng.

Mưa lặng lẽ: Tiêu Ngạn!

Sao đột nhiên Tiêu Dao lại gọi tên anh?!

Một đóa hoa trước mộ phần: ...

Mưa lặng lẽ: Anh!

Một đóa hoa trước mộ phần: Ừ?

Mưa lặng lẽ: Em cho anh phổi thử chính là âm thụ

Một đóa hoa trước mộ phần: Cảm ơn nhắc nhở.

Mưa lặng lẽ: Tại sao anh có thể bình tĩnh như vậy, anh không phải trời sinh là 1 sao?

Một đóa hoa trước mộ phần: Chỉ là phổi kịch. cũng không phải lăn giường, em suy nghĩ nhiều quá.

Mưa lặng lẽ: ... T_T em thực sự suy nghĩ nhiều quá.

Một đóa hoa trước mộ phần: Em biết một người tên là CV Lăng Dương không?

Mưa lặng lẽ: Nghe qua tên này, nhưng em và hắn không quen. Anh, anh si mê người ta?

Một đóa hoa trước mộ phần: Không có, anh chỉ là tùy tiện sao chép một cái tên, khảo sát xem em lẫn lộn trong giới này thế nào.

Mưa lặng lẽ: = = em là tiểu trong suốt

Một đóa hoa trước mộ phần: tiểu trong suốt em đi chơi đi, anh đi viết Đông Tây.

Mưa lặng lẽ: Quơ móng vuốt.

Tiêu Ngạn liếc nhìn tudou, mở tiếng, bắt đầu nghe. Vừa nghe kịch truyền thanh, vừa mở cuốn sổ viết Đông Tây. Càng viết càng chậm, viết ba hàng xóa hai hàng, sau đó thậm chí bắt đầu càng không ngừng bôi bỏ nội dung vừa viết xong. Không được, nghe kịch truyền thanh quá bình thường, quả nhiên chỉ có âm nhạc đáng sợ mới có thể làm cho cấu tứ của anh tuôn ra. Tiêu Ngạn tạm dừng phát kịch truyền thanh, mở kugou phát danh sách âm nhạc khi

“Viết văn”, tốc độ mới dần dần nhanh.

Tiêu Ngạn vừa viết chính là cả nửa ngày, mà cậu sinh viên tới từ sớm kia, ngoại trừ đi toilet một chút, ngay cả bữa trưa đều là gọi từ bên ngoài đưa tới. Tiêu Ngạn nuốt ngậm mì cuối cùng, quyết định buổi tối qua chỗ em gái cộ bữa khuya, thuận tiện đưa sách có chữ kí cho nó.

Tô Ngang mất một giờ thu xong kỳ 2 Phồn hoa lạc tấn vũ dương xuân , sau khi nghe nhiều lần xác định không có lỗi, lúc sáu giờ chiều mở nhóm bạn tốt tìm Nha đầu.

Lăng Dương: Ghi âm xong rồi, đón lấy.

Nha đầu Lâm gia: thu H xong chưa?

Lăng Dương: Tùy tiện thử hỗn hển vài cái

Nha đầu Lâm gia: Ngồi chồm hồm góc tường, Miêu tiểu thụ lần này cũng thu H.

Lăng Dương: Lúc thu H tôi ở trạng thái thụ

Nha đầu Lâm gia:?

Lăng Dương: Hậu kỳ sẽ giải quyết.

Nha đầu Lâm gia: Kịch kia coi như xong, đúng rồi, cậu có muốn nhận kịch mới không?

Lăng Dương: Đã nhận chủ dịch một bộ, hiện tại tôi đã có thể phối áo rồng.

Nha đầu Lâm gia: Được rồi, có gì thì tìm tôi. Cái nhóm này cậu đừng lui nha, giữ lại tốt hơn.

Lăng Dương: Được, tôi đi ăn cơm.

Tô Ngang thu dọn đồ đạc của mình xong, lấy tiền lẻ chuẩn bị trước đó ra, xao xao máy vi tính xong để tiền xuống ý bảo không cần thối lại, lúc này mới đem theo túi ra cửa. Khi cậu đi rồi, Tiêu Ngạn treo một tấm bảng tạm dừng bán ở trên cửa, chuyên tâm gõ bàn phím, chỉ có làm hết công việc trên tay, một hồi anh mới có thể không cần lo lắng mà ở nhà em gái lẩn qua lẩn lại. Lẩn qua lẩn lại xong, mới có thể hài lòng mở CE.

Lúc bảy giờ ba mươi phút tối, Tiêu Ngạn nhấn chuông cửa, đợi em gái nhà mình mở cửa.

“Anh, sao anh lại tới đây? Oa, sách!” Tiêu Dao cầm túi nylon trong tay Tiêu Ngạn, đứng ở cửa mở ra xem, mở đến trang có chữ ký cười đến hài lòng, “Anh thế mà thật sự có sách được kí tên, anh, anh quá mạnh!”

Tiêu Ngạn nhét túi nylon vào trong tay Tiêu Dao, nói rằng: “Trước hết để cho anh đi vào.”

“Được, được.” Tiêu Dao lấy dép từ tủ giày ra để xuống sàn.

“Một đoạn thời gian không trở về, ngay cả dép của anh em cũng dọn. Chủ mới vừa vào cửa, đồ đạc của chủ cũ đều gặp tai ương mà.” Tiêu Ngạn thay giày xong, đặt giày lên trên kệ.

Tiêu Dao chu mỏ nói: “Nhưng bây giờ là nhà của em mà, em có trách nhiệm và nghĩa vụ giữ nhà ngăn nắp.”

“Đặt dép của anh trên kệ rất ảnh hưởng tới sự ngay ngắn sạch sẽ của nhà em?” Tiêu Ngạn đi tới trước ghế sa lon quay đầu lại lườm cô.

“Sẽ không, nhưng mà sẽ làm cho người khác hiểu lầm em nuôi tiểu bạch kiểem.” Tiêu Dao khoát tay nói.

Tiêu Ngạn ngồi ở trên ghế sa lon, hỏi ngược lại: “Vì sao không phải hiểu lầm người khác bao nuôi em?”

Tiêu Dao cầm đệm lót sofa ném tới: “Chị đây hung hãn như vậy ai dám bao nuôi! Còn có, đây là lời mà anh trai ruột như anh có thể nói sao?!”

“Anh đói bụng, em đi làm cơm.” Tiêu Ngạn lộ ra nụ cười, “Ngoan.”

“Hừ, nể tình quyến sách, ngày hôm nay em sẽ không tính toán với anh.” Tiêu Dao mặc tạp dề đi vào nhà bếp, “Bữa ăn tối hôm nay dành riêng cho Tiêu Ngạn công quân, toàn bộ là món anh thích ăn.”

“Cám ơn nhé!” Tiêu Ngạn ngồi ở trên ghế sofa

“Anh.” Tiêu Dao từ phòng bếp nhô đầu ra, “Nếu buồn chán thì chơi máy vi tính đi.”

Trong nhà tổng cộng có hai máy tính, một máy là của máy vi tính cũ của anh, đặt ở thư phòng, một máy là máy vi tính mới của Tiêu Dao, đặt ở phòng ngủ của nó. Tiêu Ngạn cầm chén trà đi vào thư phòng, bàn đọc sách và bàn phím máy vi tính đều được lau đến không nhiễm một hạt bụi nhỏ. Mở máy vi tính, Tiêu Ngạn không khỏi cảm khái Tiêu Dao thật biết điều, không có thừa dịp anh không ở mà nhét phim hoạt hình và phim hành động vào.

Đăng ký QQ, âm báo của nhóm vang lên làm mày Tiêu Ngạn liên tục nhíu.

Không xong, trạng thái của mình là online.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại thần anh tới rồi, kích động.

Một đóa hoa trước mộ phần: Nick name của cô là chuyện gì xảy ra?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Nick name rất đáng yêu đi? Bây giờ mấy nhóc trong nhóm đều dùng loại tên này nha.

Tiêu Ngạn mở nhóm fan hâm mộ mình, áo may ô đập vào mắt đều là như vậy. Một thân cây trước mộ phần, một con sông trước mộ phần, một ngọn núi trước mộ phần...Thậm chí còn có người gọi là Một con quỷ trước mộ phần, một nữ công trước mộ phần.

Một đóa hoa trước mộ phần: Các cô...

Một cọng cỏ trước mộ phần: Mọi người bày tỏ ý muốn cùng Đại Thần đứng ở cùng một chiến tuyến nha, xem chương mới hôm nay thật thích. Cơ tình của nam nhất cùng nam nhị moa muốn chết, thật moe thật moe.

Một đóa hoa trước mộ phần: trong nhóm không phải cũng có nam sao? Bọn họ đồng ý dùng loại tên này?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ở trước mặt một đám hủ nữ, dù là người con trai nào cũng là cọng giấy, đặc ý.

Tiêu Ngạn liếc nhìn phần quản lý, đều là nhóm hủ nữ được một cọng cỏ trước mộ phần cầm đầu.

Một đóa hoa trước mộ phần: Sửa áo may-ô vạt vạt.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Chỉ có Đại Thần anh hiểu chúng tôi! Đại Thần anh chính là người người kính yêu bạn tốt của hủ nữ mà! Đại Thần cầu thêm chương! T_T

Một đóa hoa trước mộ phần: Đổi lại đi.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Móng vuốt người ta đau, hơn nữa người ta không nhớ rõ tên trước đây của nhóm trai kia tên gì. Mấy người kia đều là tự nguyện đổi, bởi vì nếu không đổi, sẽ bị đặt cái tên đáng sợ, ha ha.

Một đóa hoa trước mộ phần: Các cô nhất định không chịu đổi đúng không? Tôi đổi ^_^

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần! T_T.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần tôi phát thệ sẽ bước theo đuôi anh.

Nguyên danh của một cọng cỏ trước mộ phần là tiểu Thảo, là độc giả thâm niên của Tiêu Ngạn, năm đó lúc Tiêu Ngạn còn chưa có đồ đều comment ở mỗi chương, vài ngày một bình luận, nghĩ hết biện pháp thông đồng Tiêu Ngạn. Sau đó cô phải thi tốt nghiệp cao trung, liền nhấn lại nói muốn nghe được lời cổ vũ của Tiêu Ngạn, không phải là post trong văn. Khi đó Tiêu Ngạn nghĩ cô gái này vẫn nghiêm túc truy văn như vậy, thật không dễ dàng, liền thêm số qq của cô. Ngày đó nha đầu kia như uống máu gà, lôi kéo Tiêu Ngạn nói chuyện phiếm không cho anh ngủ. Sau đó Tiêu Ngạn mượn cớ đi ngủ sớm ngày mai mới có thể viết văn, tiểu Thảo mới thả đi. Sau đó tiểu Thảo mới biết được, trước ngày post văn, Tiêu Ngạn luôn viết trước để đó, tiểu Thảo liên tục khóc nói Đại Thần thật phúc hắc, so với nhân vật chính còn hắc hơn.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần, người ta không muốn đổi tên, người ta cũng không muốn anh đổi tên.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Tôi đã theo anh nhiều năm như vậy, Đại Thần thỏa mãn tâm nguyện này của tôi đi mà.

Một đóa hoa trước mộ phần: Không đổi thì không đổi, tôi cũng không đổi.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần thật tốt, nhào lại cắn.

Một đóa hoa trước mộ phần: Tôi đổi một số qq khác.

Một cọng cỏ trước mộ phần: ...Đại Thần anh vẫn hắc như quạ đen như trước.

Một đóa hoa trước mộ phần: Tôi quyết định tiến vào giới võng phối, cô giúp tôi nghĩ một cái tên.

Tiêu Ngạn đánh xong những chữ này, bên kia thật lâu cũng không có phản ứng.

Một đóa hoa trước mộ phần:?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại thần anh chờ chút, tôi đang lật từ điển.

Một đóa hoa trước mộ phần: Cô mong muốn mỗi lần mọi người thấy tên của tôi đều lật từ điển?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Lau mồ hôi, lật từ điển gì đó là nói vui thôi. Ừm, Đại Thần anh tên là Ma quân đi.

Một đóa hoa trước mộ phần:?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Như vậy làm cho người ta muốn lật đồ rồi lại tản ra khí chất vương giả trong con người anh.

Một đóa hoa trước mộ phần: Dùng tên này.

Tiêu Ngạn đăng ký số qq mới, đặt tên Ma quân, gửi lời mời bạn tốt với Tiểu Thảo cùng em gái nhà mình. Người thứ nhất: Tôi là Ma quân khiến người ta muốn đẩy ngã lại tản ra khí chất quân vương, người thứ 2: Anh là anh em, còn đây là áo may-ô võng phối, chấp nhận.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ma quân sama, tôi là fan trung thành của anh.

Ma quân: Sama?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Có nghĩa là đại nhân, tôi đang giúp anh sớm cảm nhận bầu không khí của giới võng phối. Đại Thần cần người cần nhóm fan không? Tôi có thể nhanh chóng kéo nhóm em gái thật mạnh thật kín miệng đều kéo vào.

Ma quân: Nhóm fan gì đó tùy ý cô. Vào nhóm nhớ kỹ nhắc nhở các cô ấy, tôi phối chính là kịch truyền thanh đam mỹ, không nên ác tâm mà ghét các em gái xinh đẹp trong đam.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đam... Đam... Đam... Đam mỹ?

Ma quân: Thế nào?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần anh là cong?

Ma quân: Suyt, cô biết là tốt rồi.

Một cộng cổ trước mộ phần: Đại thần tôi đi xây nhóm fan siêu cấp, nếu như không đủ thì làm sao bây giờ?

Ma quân: Tôi viện trợ cho cô.

Một cộng cổ trước mộ phần: Cảm ơn Đại Thần.

Kết quả bọn họ thực sự xây hai nhóm fan siêu cấp, đều là kín, người bên trong đặc biệt ít, tiểu Thảo nói là để cho mấy em gái bây giờ không có ở đây. Tiêu Ngạn mở nhóm kín kia, tiểu Thảo là trưởng nhóm, mấy cô gái anh tương đối quen thuộc làm quản lý, tất cả đều là áo may ô đều là Một XX trước mộ phần. Tốc độ sửa áo may-ô của các cô ấy quá nhanh còn sửa ngay từ đầu như tiểu Thảo vậy, ngay cả nick name cũng đổi thành Một XX trước mộ phần, Tiêu Ngạn không còn gì để nói.

Một kẻ giang hồ trước mộ phần: Lại có người trùng tên với tôi.

Một bà di trước mộ phần: Tên của tôi ghê tởm như vậy sao cũng có người dùng như tôi, ông trời thật không công bằng.

Một bà di trước mộ phần: = = tên này rất ghê tởm sao?

Một cộng cổ trước mộ phần: Các cô để ý trọng điểm có được không? Đại Thần sẽ dùng áo may-ô Ma quân tiến quân giới vông phổi, các cô lại thảo luận ai trùng tên với mình!.

Một cộng cổ trước mộ phần: Trên lầu là ai?

Một cộng cổ trước mộ phần:...

Một cộng cổ trước mộ phần: Cô! Cô! Cô!!!Sao tên của tôi cũng có người dùng?!

Một cộng cổ trước mộ phần: Tôi là Ma quân.

Tiêu Ngạn vừa hiện thân, nhóm fan đang phiền não vì áo may-ô lập tức dừng lại không nói, ở trong nhóm hô to Đại Thần, sama đủ loại xưng hô, Tiêu Ngạn nhìn mà lúng túng.

Ma quân: Là người mới trong giới vông phổi, thỉnh nhóm em gái khiêm tốn bảo bọc tôi. Dừng cho người khác biết tôi đang viết văn nha, tôi là tiểu trong suốt trong giới vông phổi.^_~

Một cơ khí trước mộ phần: Sớm biết vậy tôi sẽ không trao quyền kịch mới cho người khác.

Một cô nương trước mộ phần: Cô không nên chọt vào chỗ đau của tôi, chủ dịch công kịch của tôi mới vừa giao cho người khác phổi. T__T

Một mỹ mỹ trước mộ phần: Thật là muốn làm trang trí ngự dụng của Ma quân sama.

Một con rệp trước mộ phần: Thật là muốn làm kế hoạch ngự dụng của Ma quân sama.

Một trà trà trước mộ phần: Thật là muốn làm hậu kỳ ngự dụng của Ma quân sama.

Một tiểu Bạch trước mộ phần: Ai muốn làm trang trí ngự dụng của sama? Đến, theo tôi PK.

Một mỹ mỹ trước mộ phần: Tới thì tới, tôi học vẽ là để chờ ngày này!

Tiêu Ngạn nhìn màn hình đầy chữ, thì ra người trong nhóm lẫn lộn trong giới vông phổi không ít. Âm báo qq vang lên, Tiêu Ngạn phát hiện mình bị lôi vào nhóm thảo luận.

Nhóm thảo luận tên là Giới vông phổi kế hoạch dưỡng thành Ma quân đại thần, thêm anh vào chỉ có năm người.

Một cộng cổ trước mộ phần: Đại Thần, tôi vừa xin một kênh YY, mã số là sinh nhật của anh thêm vài số lộn xộn nữa.

Một ngọn núi trước mộ phần: Chúng tôi quyết định xin một kênh cho anh, là Đại Thần, vào giới vông phổi cũng phải là Đại Thần, ít nhất cũng phải như vậy.

Ma quân: Ừ, đến lúc đó phát áo may ô cho tôi là được rồi.

Một cộng cổ trước mộ phần: Xin đại thần nỗ lực phối kịch truyền thanh đàm mỹ! Chúng tôi ủng hộ anh!

Một ba ba trước mộ phần: Đúng đúng, Đại Thần tôi yêu anh!

Một meo meo trước mộ phần: Không nên cứ gọi Ma quân sama là Đại Thần, sẽ làm cho người khác hoài nghi

Một cộng cổ trước mộ phần: Ủ, chúng ta phải khiêm tốn.

Một ngọn núi trước mộ phần: Đột nhiên may mắn chính mình đã vào nhóm chính thức, nhóm em gái hủ trong nhóm sơn trại thật đáng thương, cũng không biết tin tức Đại Thần nhập giới vòng phối.

Một cộng cổ trước mộ phần: Tôi lập tức thấy mất mát. T__T

Một meo meo trước mộ phần: Đại Thần anh đi thử kịch chưa? Kịch gì?

Ma quân: Chờ kịch ra sẽ nói cho các cô biết.

Mọi người: ...

Cứ như vậy, Ma quân là người đầu tiên chưa có vào giới vòng phối đã có hai nhóm fan siêu cấp, có kênh YY, còn có nhóm rất nhiều fan tiểu trong suốt của giới vòng phối.

3. Chương 3

Ngày hôm nay là thứ bảy, Tô Ngang sáng sớm đã dậy mở máy tính làm việc, Mao Tiểu Mao cùng hai người bạn cùng phòng còn vui ở trong chăn ngủ.

Viết viết, liền có người tìm cậu.

Giai Nhạc: Lăng Dương, tôi gặp phải vấn đề khó khăn.

Lăng Dương: Làm sao vậy?

Giai Nhạc: Chủ dịch thụ hiện tại gặp được hai người thích hợp, một là tử hống, có kinh nghiệm, thanh tuyến cũng không phải đặc biệt phù hợp, một là người mới, thanh tuyến siêu cấp phù hợp, phối cũng rất có cảm tình. Tôi không biết chọn ai.

Tuy rằng tử hống có thể tăng thêm sự chú ý cho kịch truyền thanh, nhưng Lăng Dương vẫn cảm thấy, đối với một kịch quan trọng nhất không phải CV có phải người nổi tiếng hay không, mà là có thực sự thích hợp với bộ kịch hay không.

Lương Dương: đương nhiên chọn người thích hợp.

Giai Nhạc: Ôi, cậu tới nhóm đi.

Lăng Dương xin vào nhóm, thấy Giai Nhạc đang nói chuyện trong nhóm Tróc quỷ thiên sư.

Kế hoạch Giai Nhạc: Bản thử âm của hai người tôi đều rất hài lòng, nhưng đối với bộ kịch này, khí tràng CP vô cùng quan trọng. Tôi đã kéo Lăng Dương vào, một hồi các người thử pia kịch.

Tây Bắc: Tôi không ý kiến.

Ma quân: Nhưng mà tôi là người mới, sẽ căng thẳng.

Lăng Dương: Ma quân, nếu căng thẳng chúng ta sẽ pia lâu một chút, cũng có thể âm thầm pia, tôi sẽ ghi âm gửi cho bọn họ.

Ma quân: Lăng Dương sama thật tốt.

Trang trí Diệu Diệu: Lăng Dương sama là bằng sơn công, tiểu thụ cậu thật không hiểu rõ tình hình.

Tây Bắc: Tôi đi xem kịch bản, lúc pia tìm tôi.

Kế hoạch Giai Nhạc: Được.

Lăng Dương: Tôi cũng đi xem.

Trang trí Diệu Diệu: Giai Nhạc chúng ta tiếp tục đùa giỡn tiểu thụ Ma quân đi.

Ma quân: Nằm vật xuống mặc người đùa giỡn.

Tô Ngang mở word, có chút xuất thần nhìn chữ đủ loại màu sắc.

Tây Bắc đích thực là tử hống của giới vông phối, fan đông đảo, tài nghệ cao lại chưa từng kéo âm. Giai Nhạc rầy rà như thế, có lẽ là coi trọng giọng hát của Tây Bắc. ED kịch truyền thanh đương nhiên là do chủ dịch công, thụ hát là thích hợp nhất. Về phần Ma quân, tài nghệ phối kịch của hắn thực sự rất cao hay là hắn có người quen gây khó dễ với Giai Nhạc? Dù thế nào, bản thân cậu vẫn phải thật quen thuộc với kịch bản, một hồi lúc pia kịch nghìn vạn lần đừng làm trò cười.

Biên kịch cô nương: Nằm vật xuống! Mặc người đùa giỡn!

Biên kịch cô nương: Mặc người đùa giỡn.

Biên kịch cô nương: Đùa giỡn.

Biên kịch cô nương: Giỡn.

Biên kịch cô nương: T_T

Kế hoạch Giai Nhạc: Cô nương cô làm sao vậy? Như sắp khóc.

Biên kịch cô nương: Không... Tôi chính là muốn khóc một chút

Rất nhanh, qq của Ma quân đã bị một người tên là Biên kịch cô nương chốt.

Biên kịch cô nương: Ma quân, tôi là Một cô nương trước mộ phần. T_T.

Ma quân: Thật là trùng hợp.

Biên kịch cô nương: Đại Thần sao anh có thể phối thụ chứ? Ma quân tại sao anh có thể phối thụ! Bọn tiểu Thảo sẽ phát điên, Đại Thần công trong lòng chúng tôi thể mà lại là thụ! Chúng tôi một mực chờ anh lừa gạt tiểu thụ vào cửa mà, không nghĩ tới bản thân anh chính là tiểu thụ.

Ma quân: Người ở dưới mái hiên, có thể nào không cúi đầu.

Biên kịch cô nương: Đại Thần anh rành rành là thụ mà còn tự đắc kỳ nhạc! Nằm vật xuống mặc người đùa giỡn và vân vân, lần đầu tiên thấy như bị sét đánh.

Ma quân: Thấy tôi thụ rất đau lòng?

Biên kịch cô nương: Có loại cảm giác bản mệnh bị phá vỡ.

Ma quân: Muốn tôi an ủi không?

Biên kịch cô nương: Thêm mười chương cũng không cứu vớt được tâm linh tổn thương của tôi.

Ma quân: Tôi là thuần 1, không thụ được.

Biên kịch cô nương: Oa, tôi lập tức hiểu, Ma quân sama anh là cố ý thể hiện tư thế tiểu thụ mê người chờ tiểu thụ tới cửa sao? Không, thật ra anh muốn bề công thành thụ? Anh xem trọng Lăng Dương sama? Ngao ~ Ma quân sama anh thật uy vũ! Bội phục bội phục! Tôi muốn thêm bạn tốt!

Câu nói kia của anh chỉ là muốn biểu đạt mình là công, phối thụ chẳng qua chỉ là vui đùa một chút mà thôi. Sao từ miệng cô nương, lại thành ra muốn bề Lăng Dương thành thụ? Thật là một em gái nào bổ mạnh, còn thích hợp viết tiểu thuyết hơn anh.

Mấy giây sau, kí tên của cô nương đổi thành: Dụ thụ tính là cái gì, phúc hắc đế vương dụ công mới là tuyệt sắc!

Tiêu Ngạn sờ cằm, phúc hắc để vương dụ công, đây là đang nói anh?

Một cô nương trước mộ phần: Đại Thần, tôi không nói cho bọn họ biết anh ở đây phối kịch.

Một cô nương trước mộ phần: Đại Thần, anh nói tăng chương còn tính không?.

Ma quân: Ủ, cô thật ngoan, ngày hôm nay ba chương.

Một cô nương trước mộ phần: Đại thần anh thật tốt quá, Đại Thần, Tây Bắc ở trước mặt anh tuyệt đối sẽ không chịu nổi một kích, Đại Thần nỗ lực lên!

Ma quân: Cảm tạ khích lệ.

Tiêu Ngạn nhớ rõ ràng, mấy ngày trước đã nói ngày hôm nay sẽ cập nhật ba chương, nha đầu kia không nhớ rõ?

Không nhớ rõ cũng tốt, hần trong máy vi tính tồn cảo rất dễ dàng địa tựu bảo vệ. Mở bản word tên là Tróc quỹ thiên sư, Tiêu Ngạn đại khái xem lướt qua lời kịch hết sức quen thuộc, sau khi luyện không tệ lắm, phải đi thêm Lăng Dương làm bạn tốt. Mở khung đối thoại, lại đột nhiên không biết nên nói cái gì. Thực sự kéo cậu đến YY luyện tập?

Âm báo vang lên, Lăng Dương thế mà lại nhẩn tới trước.

Lăng Dương: Luyện lời kịch xong rồi?

Ma quân: Ủ

Lăng Dương: Kênh 11875462.

Cái kênh này và kênh Tiêu Ngạn thường đến rõ ràng không giống, không có xây bất kì gian phòng nào, cũng không có thể tặng hoa, ngoại trừ áo tím Lăng Dương, cũng chỉ có tiểu trong suốt Tiêu Ngạn.

“Bây giờ tôi không tiện, anh luyện ở đây đi. Đây là kênh chính của tôi, sẽ không ai đến.” Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng đột nhiên vang lên, trong phòng xuất hiện thông báo, anh đã được thăng cấp thành quản lí kênh.

Tùy tiện nói một câu người mới sẽ căng thẳng, đã được người này đặt ở trong lòng.

“Được.” Tiêu Ngạn mở mạch lên tiếng, điều chỉnh tốt âm lượng micro, sau khi ho khan hai tiếng bắt đầu đọc lời kịch.

“A! Muốn chạy cũng phải kéo ta theo a, quý kia bắt được cái mông ta! Kháo!” Câu này đình tai nhức óc, là cảnh một con ma đuổi theo tiểu thụ.

“Hắc, ta lại được người cứu.” Có cảm giác ngưng ngừng và xấu hổ.

“Làm sư thúc của khối băng là người, những vật này ta vẫn hiểu, dù sao gần đây xem không ít điển tịch về ma.”

“Ta là tiểu sư thúc của người, tin tưởng ta, đi bên này không sai.” Giọng nói vô cùng tự hào, làm cho người ta hình dung ra sư thúc đang nghiêng đầu kiêu ngạo kia.

“Kháo, người bị thương sao không nói với ta?! Nếu như... Nếu như người chết ở bên trong, ai đền cho ta một khối băng!”

“Người không phải khối băng, người là ai!”

Chọn lựa trong kịch bản, vài câu lời kịch đã thể hiện tính cách của nhân vật vô cùng nhuần nhuyễn. Tô Ngang không biết nên khen tác giả rất biết miêu tả, hay là tán thưởng Ma quân rất biết chọn lời kịch. Nhìn như tùy tiện lựa chọn, đều là tình tiết quan trọng, là chỗ mấu chốt phát triển tình cảm của hai người.

Câu đầu tiên là lúc lần đầu tiên bắt quỹ của hai người, bằng sơn công Bằng Kiên muốn dẫn quỹ tới bầy rập đã chuẩn bị, Minh Diên không hề ăn ý với hần còn không có phản ứng kịp, thiếu chút nữa bị quỹ bắt, từ đó, hai người sinh tử dây dưa.

Câu thứ hai là Minh Diên nơi chốn đối kháng với Bằng Kiều, dẫn đến hai người hăm sâu hiểm cảnh, Bằng Kiều hao hết tâm sức mới cứu được Minh Diên ra, lúc Minh Diên nói câu nói này vừa lúc ở trên lưng của Bằng Kiều. Chính là bởi vì chuyện này, mới có sự thay đổi sau này của Minh Diên, chăm chú xem diễn tịch sự phụ lưu lại, học cách làm sao đối phó với đủ loại quỷ quái khác nhau, sau đó có câu thứ ba.

Chân Chính khiến Tô Ngang kinh ngạc chính là câu thứ tư Ma quân đọc, dưới tình huống không có người nào cùng anh đối đáp, một giây trước còn đắm chìm trong bầu không khí câu thứ ba Ma quân rất nhanh liền tiến vào trạng thái câu thứ tư. Bằng Kiều chiến đấu che giấu chuyện mình bị thương, cố ý cùng Minh Diên vào trong rừng cổ, thẳng đến khi hai người đi ra Bằng Kiều ngã xuống đất ngất đi, Minh Diên mới biết chân tướng. Nghĩ ở lúc này ở bên trong oán giận Bằng Kiều hành động quá chậm chạp, Bằng Kiều lại nơi chốn che chở mình, lúc này hắn vừa sợ vừa hối hận, thế nhưng thân là tiểu sư thúc kiêu ngạo không cho phép hắn tỏ ra yếu kém. Trong giọng của Ma quân, Tô Ngang nghe ra tình cảm của Minh Diên, không khỏi liền cười khẽ một tiếng.

Đây, đây không phải là phản ứng của Bằng Kiều trong kịch bản sao?

Sau khi Minh Diên nói ra câu ai đền ta một khối băng, Bằng Kiều ngồi dưới đất, dựa lưng vào cây khẽ cười. Trong tiểu thuyết, đó là nụ cười đầu tiên hắn lộ ra. Cũng là sau cảnh đó, tình cảm của hai người mới xảy ra thay đổi, trở nên mờ ám.

Câu thứ năm, Tô Ngang nhớ kỹ câu thứ năm Minh Diên nói, Bằng Kiều là bị quỷ nhập thân.

“Vài câu tôi vừa đọc có được không? Lăng Dương? Cậu ở đâu?”

Lăng dương?!

Giọng nói của Ma quân kéo suy nghĩ đang từ từ bay xa của Tô Ngang lại, cậu nói xin lỗi: “Ngại quá, tôi vừa xuất thần.”

“Ừ.”

Lăng Dương thu nhỏ cửa sổ kịch bản, nghiêm túc nói rằng: “Anh vừa đọc rất tốt, tôi gần như không tìm được lỗi.”

Ma quân trầm thấp cười nói: “Thật vậy sao?”

“Giọng nói của anh?” Tô Ngang phát hiện, giọng Ma quân vừa rồi và lúc đọc lời kịch rất không giống.

“Có lẽ là hai ngày này đọc lời kịch lâu quá, tổn thương tới giọng nói.”

Rất có khả năng sau này sẽ cùng Ma quân hợp tác, Tô Ngang dặn dò: “Làm cv phải bảo vệ cổ họng của mình,

giọng nói của chủ dịch thụ bị hỏng sẽ kéo tiến độ của toàn bộ tổ kịch.”

Ma quân: “Cậu xác định sẽ cùng tôi hợp tác?”

Lăng Dương: “Không, chờ một lát hai người đều phải pia kịch, sau đó do tổ kịch chọn. Tôi đi làm việc, anh tiếp tục luyện đi.”

Lăng Dương nói xong cũng rời khỏi, để lại mình Ma quân cô đơn ở trong phòng.

Thừa dịp Tiêu Dao còn không có rời giường, Tiêu Ngạn mở phần mềm ghi âm, chọn vài câu Bằng Kiều đọc thoại bắt đầu ghi âm, giọng nói thoải mái như lúc bình thường. Bình thường nói giọng điệu có chút cao, nghe trầm ấm, lúc Lục Minh Diên đọc thoại căng thụ muốn chết.

“Chỉ cần người theo ta, cũng sẽ không gặp nguy hiểm.”

“Minh Diên, cuối cùng cũng nhìn thấy người.”

Sao mỗi một câu đọc thoại, đều được anh đọc đến yêu nghiệt như thế, y như lưu manh.

Nhưng mà cái người tên Lăng Dương kia, trời sinh là giọng băng sơn.

Lúc ở tiệm trà sữa, cũng là giọng đó.

4. Chương 4

Quá trình pia kịch để chọn người thích hợp với vở kịch này cuối cùng đã tan thành bọt nước, Tây Bắc nói sáng sớm có người quen kéo hẳn qua phối kịch khác, không có thời gian qua bên này, cũng chỉ có thể buông tha vở kịch này. Tây Bắc lui nhóm, người trong nhóm nửa vui nửa lo, người nghi ngờ thực lực của Ma quân lập tức cảm thấy có áp lực lớn đè trên đỉnh đầu. Mặc dù bộ kịch Tróc quỷ thiên sư này là do Đại Thần viết, kế hoạch, biên kịch, hậu kỳ cũng đều là người có thực lực trong giới, thế nhưng chủ dịch công thụ đều là CV tương đối mới, muốn làm tốt cũng khá khó khăn.

Kế hoạch Giai Nhạc: Lãng Dương, Ma quân, sáng sớm hai người đều luyện qua?.

Lãng Dương: Ừ.

Ma quân: Đúng rồi.

Kế hoạch Giai Nhạc: Mau lên YY pia kịch, người trong nhóm đều đến vậy xem.

Hậu kỳ cô nương: Hiện trường gì đó là thích nhất!

Trang trí Diệu Diệu: Tới thì tới!

Giai Nhạc: Lãng Dương, Ma quân thực sự rất thích hợp phối Minh Diên, cậu cũng là Bằng Kiên duy nhất trong lòng tôi. Mọi người sẽ đến ra quyết định, lúc đối kịch phải tràn ngập lòng tin, chỉ xem các người phối hợp. Ma quân là người mới, dẫn hẳn cho tốt!

Liếc nhìn phần nói chuyện riêng lần cuối, Tô Ngang hít sâu một hơi, nhanh chóng tiến vào trạng thái.

“Người là tiểu sư thúc của ta?” Thanh tuyến trời sinh băng lãnh, Tô Ngang đọc câu này vô cùng thích hợp.

“Thế nào, ta không giống?” Câu này của Ma quân mười phần câu này khí tràng mười phần.

“Không giống.”

“Kháo, không cho người biết một chút thực lực của ta, người sẽ không chịu thừa nhận? Đến lúc đó chớ sợ đến tè ra quần nha!”

“Này, người đi đâu? Sư huynh keo kiệt để người theo ta!”.

...

“A! Muốn chạy cũng phải kéo ta theo a, quỷ kia bắt được cái mông ta! Kháo!”

Câu này của Ma quân còn sinh động hơn lúc trước khi ở trong kênh của Tô Ngang, Tô Ngang lập tức sững sờ ngay tại chỗ, trong kênh yên tĩnh không tiếng động.

“Tôi nói này Giai Nhạc, nguyên nhân cô xem trọng Ma quân tiểu thụ cũng là bởi vì tiếng la của hắn đi? Thật rất sống động!” Em gái trang trí gào khóc hô, “Lúc tôi đọc truyện cũng náo bở y như vậy! Quá tốt đẹp!”

“Cái gì là CP, Lãng Dương và Ma quân chính là CP! Độ phù hợp âm thanh của hai người quá cao, khí tràng CP quá mạnh!”

“Cô nương? Hậu kỳ cô nương đâu?” Giai Nhạc gọi vài tiếng, em gái hậu kỳ mới lên tiếng.

“Nếu như ngày nào đó có kịch truyền thanh Ma quân công, Lãng Dương thụ, tôi mặt dày mày dạn cũng muốn đi làm hậu kỳ.” Hậu kỳ cô nương tủi thân nói.

“Khụ, Lãng Dương trời sanh băng sơn công âm mà. Hẳn thụ? Làm sao có thể.” Trang trí hắng giọng nói.

“Muốn nghịch CP cũng không phải nghịch như vậy nha, cô nương!” Giai Nhạc cười nói.

Hậu kỳ cô nương uể oải nói: “Các cô không biết.”

Như vậy xem ra, bọn họ đối với việc Ma quân cùng mình phối âm rất hài lòng. Sau khi Tô Ngang nói tạm biệt bọn họ liền tắt YY, treo qq.

“Tô Ngang, cậu vừa rồi đều là độc thoại kịch?” Hệ thống đang bảo trì, không thể lên game bạn học Mao Tiểu Mao nói ra vấn đề bản thân vẫn tò mò.

“Ừ.” Từ trước đó, Tô Ngang đã nói cho bọn hắn biết mình đang tham dự kịch truyền thanh giết thời gian. Về phần mình phối kịch gì, cũng chưa bao giờ nói.

“Tôi có thể nghe một chút không?” Mao Tiểu Mao hỏi.

“Không được.” Với thanh tuyến của Tô Ngang, lúc từ chối người khác, mười phần lạnh lẽo.

“Keo kiệt.” Mao Tiểu Mao bĩu môi.

Tô Ngang không nói gì, nghiêm túc xem án lệ.

Ma quân: Biểu hiện vừa rồi của tôi có được không?.

Xem ra, Ma quân cũng là một người có trách nhiệm.

Lăng Dương: Tôi cho rằng rất tốt.

Ma quân: Lúc thu âm tôi sẽ làm tốt hơn.

Lăng Dương: Cố gắng lên.

Tô Ngang rất không tiện khi ghi âm ở ký túc xá, không phải là tranh thủ lúc bạn cùng phòng không ở, thì chính là muốn tạm thời để cho bọn họ đừng nói chuyện. Thời gian lâu dài, đừng nói bạn cùng phòng có thành kiến, bản thân Tô Ngang cũng thấy phiền. Sau khi đến tiệm trà sữa vài lần, chỉ cần có thời gian Tô Ngang sẽ ngâm mình ở đó, lúc tự học cũng ở tiệm trà sữa. Mặc kệ đến bao nhiêu lần, cách cậu gọi Tiêu Ngạn vĩnh viễn là trực tiếp gõ tay che màn hình.

“Lần này cậu cần uống gì?” Tiêu Ngạn cười hỏi.

Tô Ngang thu tay về vói vào túi quần: “Trà sữa hương khoai môn.”

“Ồ, cái này không có.” Tiêu Ngạn ôn hòa cười nói.

Lần đầu tiên cậu tới tiệm đã không có trà sữa hương khoai môn, hôm nay đã qua hơn ba tuần, lại vẫn không có. Không có trà sữa hương khoai môn, Tô Ngang chỉ chọn trà sữa chocolate thường uống.

“Bị cậu uống hết.”

Tô Ngang không nói nhìn Tiêu Ngạn, làm ông chủ tiệm trà sữa, anh chưa bao giờ nhập hàng sao?

“Tôi đi xem có cái khác hay không.” Tiêu Ngạn mở ngăn tủ, ánh mắt đảo qua sau đó nói rằng, “Dâu thế nào? Có đủ đủ? Ừ, dưa Ha-Mi và Cam hình như cũng không tệ.”

“Tùy tiện làm một ly.” Tô Ngang xoay người ngồi xuống chỗ thường ngồi, phát hiện phía trên có một kệ sách để bàn. Rất nhanh, Tiêu Ngạn đã mang một ly trà sữa dâu tây cực lớn đi tới: “Đây là bồi thường cho cậu vì mỗi lần tới đều không uống được trà sữa hương khoai môn.”

“Cảm ơn.” Hương vị dâu tây ngọt ngào tràn ngập, Tô Ngang đem ly thủy tinh cực lớn để sang một bên, hỏi: “Cái kệ sách này là thế nào?”

Tiêu Ngạn cười nói: “Tôi thấy cậu đến mỗi ngày, liền để kệ sách ở chỗ này. Mỗi lần cậu đều đem sách đến rất mệt, sách tài liệu cứ yên tâm để ở chỗ này đi.”

Tô Ngang không nói tiếng nào, nghĩ nên trả ân tình này thế nào. Gần đây hình như có một bộ phim điện ảnh hay, dứt khoát mời anh đi xem phim vậy.

“Đêm nay cùng nhau xem phim điện ảnh được không?”

“Tốt, bộ xương già này của tôi cũng nên hoạt động một chút.” Tiêu Ngạn duỗi người.

Một người chưa tới hai mươi lăm nói mình già? Tô Ngang để máy vi tính vào túi, lấy sách ra bắt đầu xem. Cậu không trả lời lại, Tiêu Ngạn vui vẻ quay lại tiếp tục viết văn.

Mưa lặng lẽ: Anh, buổi tối quay về ăn cơm không?

Ma quân: Không, có hẹn.

Mưa lặng lẽ: Nam hay nữ?

Ma quân: đương nhiên là nam, hẹn nữ làm gì.

Mưa lặng lẽ: Anh, hần có ý với anh không? Hần là thuộc tính thụ gì vậy?.

Ma quân: Nói đại khái? Băng sơn thụ.

Lăng Dương trong giới chính là băng sơn công không sai, thế nhưng, gặp phải anh, cũng chỉ có thể là thụ.

Mưa lặng lẽ: Băng sơn? Băng sơn?! Cầu vầy xem anh ơi! Nếu như người nọ thật không tệ liền lừa gạt trở về làm chị dâu đi!

Lừa gạt trở về làm chị dâu? Tiêu Ngạn suy nghĩ một chút, sau đó mới trả lời.

Ma quân: Cậu ấy, rất có thể là thẳng.

Mưa lặng lẽ: Hả... A... Bể cong thẳng nam rất đáng xấu hổ. T_T.

Ma quân: Anh không nghĩ bể cong cậu ấy.

Mưa lặng lẽ: Em!!!!!!.

Mưa lặng lẽ: T_T anh, nếu như anh thực sự thương hần liền bể cong hần đi. Băng sơn thụ nha!

Mưa lặng lẽ: ps: Nếu như anh không thể vĩnh viễn chỉ thích hần thì không nên ra tay.

Ma quân: Anh và em rốt cuộc ai mới là gay?!

Mưa lặng lẽ: Nhất định là em, em nghe băng sơn thụ liền ma chướng.

Buổi tối đi xem phim điện ảnh, bọn họ còn một vấn đề cơm tối, cũng không thể chờ xem phim điện ảnh xong mới ăn đi? Mới năm giờ rưỡi, Tiêu Ngạn liền điện thoại gọi pizza, đem đến cạnh bàn Tô Ngang.

“Sang đây cùng nhau ăn pizza.” Lót giấy ăn, Tiêu Ngạn cầm lấy một miếng pizza đưa tới bên miệng.

“Anh tên gì?” Trước khi ăn pizza, Tô Ngang hỏi.

Tiêu Ngạn cười cười: “Cậu còn không có nói cho tôi biết tên của cậu.”

“Tô Ngang.”

Ngay cả lúc nói tên của mình giọng nói cũng lạnh, Tiêu Ngạn toét miệng cười nói: “Xin chào Tô Ngang, tôi là Tiêu Ngạn.”

“Tên này hình như đã nghe qua ở nơi nào.” Nhìn đôi mắt cười cong cong của đối phương, ngực Tô Ngang xuất hiện cảm giác xa lạ: “Một hồi tôi đem đồ về ký túc xá trước.”

“Ừ, tôi ở dưới lầu chờ cậu.” Tiêu Ngạn nói xong lau miệng, lại cầm lấy một miếng.

“Tô Ngang, cậu lần này đi ra ngoài làm gì?” Một bạn cùng phòng hiếu kỳ nói.

“Xem phim điện ảnh.” Tô Ngang mặc một cái áo khoác ngắn tay, suy nghĩ một chút lại lấy từ trong ngăn kéo ra một cái giống kiểu khác màu khoát lên trên cánh tay.

“Cùng nữ sinh hẹn hò?” Mao Tiểu Mao quay đầu nhìn cậu, mắt sáng lên.

“Nam, một người bạn mới quen không lâu.” Tô Ngang bịch bịch đi xuống lầu, thấy Tiêu Ngạn đang ôm vai đứng đón gió trước tòa nhà.

“Cho anh.” Tô Ngang đưa cái áo khoác màu đen của mình tới.

Chiều cao của cậu và Tiêu Ngạn không chênh lệch lắm, cậu mặc được, Tiêu Ngạn cũng có thể mặc.

Không ngờ áo có chút nhỏ, Tiêu Ngạn không kéo khóa, tùy ý mặc. So sánh với Tô Ngang quy củ, tự nhiên sinh ra vài phần phóng khoáng.

“Đi bộ?” Tiêu Ngạn thử thăm dò, lúc này hai người một đen một lam phối hợp, làm anh rất muốn tản bộ. Dù sao rạp chiếu phim cách trường học cũng không xa.

“Được.”

Đi một đường đều là Tiêu Ngạn nói, Tô Ngang có đôi khi phụ họa vài câu, phần lớn thời gian đều nhìn phía trước xuất thần, không biết đang suy nghĩ gì. Hai người đàn ông xem phim văn nghệ ái tình vô cùng kì dị, sau khi thương lượng, hai người chọn bộ phim hài kịch. Lúc xem phim điện ảnh, Tiêu Ngạn cười rất vui vẻ, mà vẻ mặt Tô Ngang rất bình tĩnh, chỉ khi xem đến chỗ cực kỳ vui vẻ thì hơi cong khóe miệng.

“Tiêu Ngạn, trước đây chúng ta có phải đã gặp mặt không?” Đèn đường chuyển sang màu vàng, Tô Ngang quay đầu hỏi anh.

“Tôi...” Chuông điện thoại di động vang lên, Tiêu Ngạn vừa nhận liền nghe được giọng nữ kích động.

“Anh! Anh! Em thấy...!” Cho dù Tiêu Dao đã bùm miệng, giọng nói cũng không nhỏ, “Thấy chị dâu!”

“Em đã một đồng tuổi, đừng kích động như vậy được không?” Tiêu Ngạn nhìn bốn phía, mới phát hiện Tiêu Dao đứng trước cửa tiểu khu, “Em coi chừng dọa bảo vệ trước cửa.”

“Bảo vệ đang nhìn em.” Tiêu Dao yếu ớt nói

“Anh lập tức tới ngay.” Tiêu Ngạn nói xong cúp điện thoại.

“Có việc gấp?”

Tiêu Ngạn ngượng ngùng nói: “Em gái tôi bị chó lớn trước tiểu khu dọa sợ đến không dám động, ở trước sân chờ tôi qua.”

Em gái Tiêu Ngạn bao nhiêu tuổi? Bị chó dọa sợ đến không dám động? Dù thế nào, bị chó cắn cũng phiền toái.

Tô Ngang liền vội vàng nói: “Anh mau đi qua nhìn một chút.”

“Ngày mai trả áo cho cậu.”

“Ừ.”

Tiêu Ngạn bước đến tiểu khu đối diện, Tô Ngang liếc nhìn tên của tiểu khu, quay đầu tiếp tục đi về phía trước.

“Anh, anh xong đời, anh thế mà lại nói chị dâu đẹp trai như vậy là cún!” Tiêu Dao đi ra cửa lớn.

“Muốn cáo trạng?” Tiêu Ngạn nói.

“Cho dù em muốn cáo trạng cũng phải chờ cơ hội? Thấy hình thức ở chung của hai người, ngay cả bát tự cũng không biết đúng không.” Tiêu Dao sững sờ nhìn áo khoác màu đen của Tiêu Ngạn, “Không ngờ nha, em vừa nhìn thấy mặt chị dâu, thế mà phát hiện hai người mặt áo tình nhân! Áo khoác này của chị dâu?”

Phát hiện bảo vệ nhìn bọn họ như người ngoài hành tinh, Tiêu Ngạn kéo em gái nhà mình lên lầu.

Tối nay, Tiêu Dao đổi chữ kí thành “Chị dâu băng sơn của tôi thật là đẹp trai!! ()/” rước lấy sự thăm hỏi nóng bỏng của hảo cơ hữu khắp nơi.

Cơ hữu A: Đẹp trai băng sơn và vân vân, công lực của lão ca cô thật không tệ nha!.

Cơ hữu B: Cầu ảnh, cơ hữu!.

Cơ hữu C: Thuộc tính của chị dâu cô xứng với sự mọt của anh cô không? Cầu chân tướng!.

...

Đương nhiên, toàn bộ chuyện này Tiêu Ngạn và Tô Ngang cũng không biết.

5. Chương 5

Sau một tuần uống trà sữa dâu, Tô Ngang đã có sự phản cảm với trà sữa lập tức đổi đồ uống thành các loại trà.

Tiêu Ngạn trêu ghẹo nói: “Ngày nào đó hồng trà, trà xanh cũng bị uống hết, cậu làm sao bây giờ?” Tô Ngang thần nhiên liếc mắt nhìn menu, nói: “Không phải còn có nước trái cây sao?”

Lúc này Tô Ngang đã không còn ôm chút chờ mong nào với việc nhập hàng của Tiêu Ngạn.

Hồng trà lạnh để ở một bên, Tô Ngang vui đầu đọc sách, gò má được ánh sáng nhu hòa chiếu vào toát lên một chút dịu dàng. Đọc sách say mê cậu không phát hiện mình trước mặt mình đã có thêm một người, một giờ sau, mới chú ý tới nam sinh đang uống hồng trà lạnh đối diện. Nhìn có chút quen mắt, có lẽ học cùng trường. Tô Ngang đổi một quyển sách khác mở ra đặt lên bàn.

“Tô Ngang.” Lấy thanh âm CV làm thước đo, thanh âm cậu nhóc miễn cưỡng đạt yêu cầu.

“Có việc?” Trường lớn, người khác biết cậu mà cậu không biết họ có không ít, nên Tô Ngang rất tự nhiên.

“Anh không nhớ rõ em?” Nam sinh hỏi.

Tô Ngang lẳng lặng nhìn nam sinh, chờ đợi.

Hắn khẩn trương dời ánh mắt, nhỏ giọng nói: “Không có việc gì.”

Nhiều chỗ như vậy không ngồi, hết lần này tới lần khác ngồi đối diện cậu? Người ta không muốn nói, Tô Ngang liền mặc kệ, chuyên tâm xem sách của mình. Mười hai giờ trưa, Tô Ngang thu dọn mọi thứ xong liền đi ăn cơm, buổi chiều cậu phải lên lớp, xác định không đến tiệm trà sữa.

“Tô Ngang.” Nam sinh kéo túi Tô Ngang đặt ở trên bàn, đợi đến khi Tô Ngang không nhận được rút túi lại mới đỏ mặt nói rằng, “Em... Thích anh.”

Lớn như vậy, lần đầu tiên có nam sinh tỏ tình với cậu, Tô Ngang phản ứng hơi chậm một chút.

“Sau lần gặp anh ở hành lang lầu ba, em liền thích anh.” Lời nói thích đã nói ra khỏi miệng, sau đó cậu nhóc đã nói trôi chảy. Nhìn mặt cậu nhóc, Tô Ngang nhớ lại chuyện xảy ra ở trên hành lang ngày đó.

Khi đó có ba bốn người vây quanh một mình cậu nhóc, nói cái gì là mày là biến thái, đồng tính luyến ái thật ghê tởm. Nam sinh dựa vào tường run người, liên tục lặp lại: “Các người hiểu lầm, tôi không phải đồng tính luyến ái, các người hiểu lầm, tôi không phải đồng tính luyến ái...”

“Các người ở trên hành lang làm gì?” Đối với sinh viên luật nổi danh Tô Ngang, những niên đệ khác đã gặp, lúc đó liền bỏ nam sinh kia lại mà tản ra như chim muông.

Lúc đó Tô Ngang không quen nhìn thấy dáng vẻ yếu đuối của nam sinh, liền nói câu: “Đồng tính luyến ái chỉ là đúng lúc thích người đồng tính mà thôi, có cái gì mà ghê tởm? Chính cậu còn khinh thường bản thân, ai có thể coi trọng cậu?”

“Tô Ngang học trưởng, ngày đó nghe xong lời của anh, em liền biết anh cũng là đồng tính luyến ái. Anh cùng với em được không?” Nam sinh hỏi.

“Không kỳ thị không ghét đồng tính luyến ái, không có nghĩa tôi chính là đồng tính luyến ái.” Tô Ngang lạnh giọng nói.

“Thế nhưng đôi mắt không lừa được người, học trưởng, em biết anh chính là.” Mặt nam sinh càng đỏ hơn, “Bọn họ đều nói anh chưa bao giờ xen vào việc của người khác, ngày đó anh giúp em, nhất định là có chút

cảm giác với em. Học trưởng, chúng ta thử một lần được không? Nếu như đối phương là học trưởng, em có thể là số 0.”

“Tôi sẽ không tiếp nhận cậu.” Về mặt Tô Ngang thần nhiên, “Người đồng tính luyện ái nghĩ đồng tính luyện ái là sỉ nhục làm sao có thể cùng người yêu đối mặt áp lực đến từ gia đình và xã hội? Cậu, sợ rằng còn chưa cùng người nhà come out đi?”

Nam sinh kích động lấy điện thoại di động ra: “Học trưởng, chỉ cần anh chấp nhận em, ngay bây giờ em gọi điện thoại nói cho ba mẹ em biết chuyện em thích đàn ông, em cũng sẽ không ngại áp lực đến từ trường học. Cái nhìn của bọn họ đối với em cũng không quan trọng bằng học trưởng!”

Trong mắt nam sinh đầy nước, thoát nhìn có chút động lòng: “Dù ba mẹ có phản ứng lớn hơn nữa, em cũng sẽ không bỏ rơi anh.”

“Chúng ta không thích hợp.” Tô Ngang không thể không thừa nhận, nhìn một người hèn yếu vì mình trở nên dũng cảm như thế, tim của cậu đã không còn bình tĩnh nữa, nhưng, không thích chính là không thích. Cậu là người vĩnh viễn không ngộ nhận về tình cảm của mình.

“Học trưởng, cho em một cơ hội được không? Em thật sự rất thích anh.” Nước mắt trong mắt nam sinh càng thêm rõ ràng.

Tô Ngang nhú mày nhìn nam sinh, không biết nên nói cái gì cho phải. Ánh mắt kiên định của nam sinh làm cậu nhớ tới dáng vẻ của bạn tốt lúc còn trẻ, nhớ tới thời gian come out tối tăm của chính mình.

“Tô Ngang.” Tiêu Ngạn cuối cùng cũng nghe không vô, đi tới quen thuộc mà nắm tay Tô Ngang, xem nhẹ lòng bàn tay nóng bỏng cậu cậu, anh trách cứ, “Lúc từ chối người đeo đuôi, nói thật vẫn tốt hơn, em nói đúng không?”

Ngoài dự đoán, Tô Ngang thế mà không muốn buông tay của Tiêu Ngạn ra.

“Các người... Các người là người yêu?” Nam sinh không thể tin được nói.

“Như cậu đã thấy.” Trong mắt Tiêu Ngạn vui vẻ không che giấu. “Em ấy sợ dĩ không nói thật, là lo lắng tôi gặp khó xử.”

Nam sinh cầu xin mà nhìn Tô Ngang: “Học trưởng, là thật sao?”

Tô Ngang cứng đờ gật đầu.

“Chúc hai người hạnh phúc!” Nam sinh cắn răng nói xong, xoay người chạy ra ngoài.

“Cái cậu nhóc này suy đoán như thật vậy.” Tiêu Ngạn cười nói.

Tô Ngang buông tay Tiêu Ngạn ra, không quan tâm nói: “Tôi đúng là như vậy.”

“Vừa rồi vì sao giúp tôi?” Tô Ngang kinh ngạc nói, “Còn dùng cách như thế?”

Tiêu Ngạn nhìn cậu một cái, nâng cằm nói rằng: “Anh nghĩ nếu anh tiếp tục thờ ơ, em sẽ chấp nhận tên nhóc đó. Anh không cho rằng cậu ta sẽ bỏ hết tất cả vì em.”

“Cảm ơn.” Nghĩ lại chuyện mới vừa rồi, Tô Ngang lại có chút nghĩ mà sợ, nếu như cậu thực sự đồng ý người kia, kết cục tình cảm của bọn họ nhất định là bi kịch.

“Một đồng chí không sợ xuất quỷ, không quan tâm ánh mắt người khác muốn cùng với em, em sẽ suy xét sao?”

Tiêu Ngạn nhìn thẳng vào mắt Tô Ngang, “Em nghĩ anh thế nào?”

Vấn đề như vậy làm Tô Ngang có loại cảm giác bị trêu chọc, cậu lạnh lùng nói: “Tôi không cho rằng anh thích tôi.”

“Ồ?” Tiêu Ngạn mỉm cười, “Ý của em là, chỉ cần em cảm nhận được anh thích em, em sẽ đồng ý thử?”

Nhớ tới lời của người kia, Tô Ngang cố gắng bình tĩnh: “Suốt đời tôi chỉ nói yêu một lần.”

“Anh hiểu rồi.” Tiêu Ngạn vui vẻ trở lại vị trí của mình.

Sau khi tỏ tình với Tô Ngang, Tiêu Ngạn vẫn không có hành động gì, mỗi lần Tô Ngang đến tiệm trà sữa, thái độ cũng như lúc bình thường. Mấy ngày tiếp theo, thời gian bọn họ ăn cơm chung thậm chí còn ngắn hơn trước đây. Nhưng mà Ma quân lại nhắn tin qq với Tô Ngang, hỏi han ân cần. Tô Ngang nghĩ, lời nói Tiêu Ngạn lúc đó có lẽ chỉ là vui đùa.

Ma quân: Lăng Dương, cậu đang làm gì?

Lăng Dương: Vội vàng xem án lệ.

Ma quân: Ừ, nghe nói kì 1 kịch truyền thanh cũng sắp phát rồi, không biết mọi người sẽ có phản ứng gì.

Nhớ tới tiếng cười của Ma quân, khóe miệng Lăng Dương không khỏi cong lên, nhanh chóng trả lời

Lăng Dương: Có lẽ đều là khen anh phối thật tốt.

Ma quân: Cậu lừa gạt tôi sao!

Lăng Dương: Đến lúc đó anh sẽ biết.

Ma quân: Hừ, đến lúc đó nếu như đánh giá không cao, làm người hướng dẫn tôi, cậu phải chịu hơn phân nửa trách nhiệm!

Lăng Dương: Không thành vấn đề, tôi đi làm việc trước

Ma quân: Ừ, tạm biệt!.

Ma quân: Nghe nói hôm nay sẽ mưa, ra ngoài nhớ kỹ mang dù.

Lăng Dương: Cảm ơn, tôi sẽ nhớ kỹ.

...

Ma quân: Anh em, ngày hôm nay gió lớn, ra ngoài nhớ mặc một cái áo khoác.

Lăng Dương: Ừ.

Liên tiếp mấy ngày, Tô Ngang cũng lầm tưởng Ma quân có ý với mình

Giai Nhạc: Lăng dương, nghe trong nhóm thảo luận gần đây Ma quân quán cậu thật chặt, hần, có phải thích cậu hay không?

Lăng Dương: Không biết.

Nếu như nói là thích, nhiều ngày như vậy rồi, cho tới bây giờ Ma quân không có hỏi cậu ảnh chụp, cũng không có yêu cầu gặp mặt, điểm ấy rất không thích hợp. Nếu chỉ là hậu bối cùng tiền bối, quan hệ bạn tốt, Ma quân thực sự quan tâm cậu hơi quá.

Giai Nhạc: Ừ, mặc kệ là chuyện gì xảy ra, trong đầu nhất định phải suy nghĩ kỹ.

Giai Nhạc: Tôi nhớ kỹ cậu đã nói cậu là gay, trong hiện thực có người thích không? Ma quân có đối tốt với cậu không?

Nhớ tới người đã từng làm với mình, giọng của anh thể mà dần dần trùng với Tiêu Ngạn, Tô Ngang không khỏi hoảng hồn. Quay đầu lại, đã gọi tin nhắn qua rồi.

Lăng Dương: Có người thích.

Giai Nhạc: Thật vậy sao? Là một người thể nào?

Lăng Dương: Bây giờ tôi có việc muốn xác nhận một chút, một hồi sẽ trở về.

Ma quân: Lăng Dương Lăng Dương, tôi có việc nói với cậu.

Lăng Dương: Bây giờ tôi bận việc, một hồi hãy nói.

Ma quân: Tạm biệt.

Tô Ngang cầm điện thoại di động đi tới ban công gọi điện thoại cho mẹ.

“A lô, Tô Ngang phải không?” Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói dịu dàng của mẹ.

“Mẹ, lúc trước có phải mẹ đã nói trong khoảng thời gian đó người gọi điện thoại cho con đã từng là học sinh của mẹ?” Nóng lòng xác định một việc, lòng Tô Ngang khó có thể bình tĩnh.

Mẹ Tô thở dài nói rằng: Chính là người gọi điện thoại nói chuyện cùng con trong khoảng thời gian con xuất quỹ sao? Mẹ nhớ mẹ đã nói với con tên cậu ta.”

“Anh ấy tên gì?” Tay Tô Ngang từ từ nắm chặt.

“Tiêu Ngạn.”

Không biết là cảm giác gì đột nhiên dâng trào trong lòng, dù thế nào, cuối cùng cậu phải xác nhận: “Mẹ, con nhớ lúc tốt nghiệp chụp ảnh bằng máy kĩ thuật số, mẹ gửi ảnh chụp qua cho con được không?”

“Mẹ gửi lên qq cho con.”

“Con cúp trước.”

“Được.”

Giữa ngày mùa hè, dưới ánh nắng chói chan đại đa số học sinh lớp mười đều lộ vẻ mệt mỏi, chỉ có Tiêu Ngạn giữa hàng cuối cùng nhếch miệng cười hài lòng, đáng vẻ không sợ trời không sợ đất. Đột nhiên, cũng rất muốn gặp anh của bây giờ.

Tô ngang vội vã xuống lầu, đi đến tiệm trà sữa, cậu chưa từng khẩn cấp muốn gặp một người như thế, chưa từng khẩn cấp muốn gặp được Tiêu Ngạn như thế.

Trời biết, đầy đầu óc cậu bây giờ đều là đáng vẻ tươi cười của Tiêu Ngạn, cậu muốn lập tức thấy khuôn mặt tươi cười dịu dàng của Tiêu Ngạn, còn có giọng nói đã từng làm bạn với mình nửa năm.

Rất nhanh, qua cửa thủy tinh cậu đã thấy được vẻ mặt tươi cười của Tiêu Ngạn, mà đối diện với anh, là một người đàn ông mặc tây trang, dung mạo tuấn lãng.

“Mã Viễn, cậu thực sự nói như vậy?” Tiêu Ngạn ôm bụng cười hỏi.

“Ừ.” Mã Viễn vừa nói vừa lộ ra má phải lúm đồng tiền, “Còn thiếu chút nữa phát một bài lên diễn đàn, nói cho mọi người Đông Nam là thụ của riêng tôi.”

“Nên Đông Nam hẳn mới không để ý tới cậu, ngầm phá hoại hẳn và CV khác hợp tác thì thôi đi, còn dám nói ra ngoài.” Tiêu Ngạn không kiềm được vươn tay sờ qua, “Cậu vốn dĩ chính là một con đại trung khuyến mãi!”

“Không phải tôi cũng có lòng tốt thúc đẩy chuyện của cậu sao?” Mã Viễn hơi nghiêng người né tránh tay Tiêu Ngạn, “Chớ có sờ đầu của tôi, đầu của bản công chỉ cho thụ nhà mình sờ.”

“Biến, ông đây không hiếm lạ gì!” Nhớ tới Tô Ngang, Tiêu Ngạn lộ ra một nụ cười từ nội tâm

Cho tới bây giờ Tiêu Ngạn chưa từng làm ra hành động trẻ con như vậy ở trước mặt cậu, cũng chưa từng thân mật với cậu như vậy. Tô Ngang đứng ở bên ngoài, không biết có nên đi vào hay không.

Điện thoại, vang lên.

“Lăng Dương, kịch truyền thanh lập tức sẽ phát ra, tổ kịch đang xếp hàng chiếm số pha, cậu trở về mau một chút.” Giai nhạc nói có chút gấp, “Tôi còn phải thông báo Ma quân nữa, tạm biệt!”

Bây giờ cậu đi vào cũng nói không rõ được cái gì, Tô Ngang xoay người trở về ký túc xá.

Lúc này Tiêu Ngạn cũng nhận được tin nhắn ngắn của Giai Nhạc, sau khi đánh đuổi Mã Viễn, an vị trước máy vi tính chờ chiếm số pha.

6. Chương 6

Bộ kịch Tróc quỷ thiên sư này không có báo trước, trực tiếp phát kỳ 1. Sau khi tác giả công bố tin tức trên weibo, rất nhiều độc giả chạy qua, ngồi xổm trên diễn đàn vây xem. Theo Giai Nhạc thấy, mười lần đầu tiên đều là người của tổ kịch nhà mình, hầu như đều là áo may-ô chính chủ.

Trời ơi, trời ơi, trời ơi! Thụ âm giống y như tôi nào bố! Ma quân?! Là người mới đi, vừa vào giới đã phối chủ dịch thụ, thực lực thật không che đây! ——Lầu 32 Trời ơi đây là thụ!

Hậu kỳ cô nương quá mạnh! Không khí quá tuyệt vời! Lăng Dương sama và Ma quân sama ơi, các người cp đi cp đi. Ngạo kiều tặc mao thụ và băng sơn công và vân vân, manh chết người! ——Lầu 45 Mỗi ngày đều thấy kiếm võng.

Khí tràng CP và vân vân! Thanh máu của tôi! ——Lầu 68 Không còn máu

Vừa nghe vừa chờ phần kế tiếp và vân vân, gào khóc ~——Lầu 70 Tôi u mê.

Trang trí vẽ thế mà còn đẹp hơn tôi nào bố, đột nhiên cảm thấy mình nào bố quá yếu! ——Lầu 77 Thực ra tôi rất yếu

Trên diễn đàn náo nhiệt, trong nhóm tất nhiên cũng không quanh quẽ.

Giai Nhạc: Cuối cùng cũng phát kì 1 rồi, mọi người cực khổ!.

Ma quân: Phải.

Hậu kỳ cô nương: Tất cả để cao chất lượng kịch, nắm quyền.

Trang trí Diệu Diệu: Nghe được người khác khen kịch chúng ta làm, cảm thấy thật vui vẻ..

Hậu kỳ cô nương: Lăng Dương sama đâu?

Giai Nhạc: Hẳn khó chịu đi nghỉ ngơi.

Ma quân: Có nghiêm trọng không?

Hậu kỳ cô nương: Lờm lờm trên.

Giai Nhạc: Ma quân tiểu thụ có cần quan tâm kỹ thế không?

Biết Tô Ngang không ở, Tiêu Ngạn trả lời không hề cố kỵ.

Ma quân: Tôi thích cưng chiều công không được sao?!

Hậu kỳ cô nương: Ma quân sama tôi sẽ tìm một thụ đến cưng chiều anh, xin anh lo lắng chút cảm nhận của tôi.

Cho dù Cô nương hiểu rõ những lời của Ma quân ở nhóm này đều là biểu hiện giả dối, thế nhưng năng lực chịu đựng của cô cực kỳ yếu cô vẫn là không cách nào thờ ơ với việc Ma quân giả bộ làm thụ. Huống chi, huống chi, nhóm nhà mình đã cãi nhau ngất trời!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Má ơi, tôi cũng không biết Đại Thần phối chính là thụ!

Một ngọn núi trước mộ phần: Thật là muốn khoác áo may-ô vào nhóm nhẩn nhủ, để Đại Thần biết hần thụ là không đúng. Tuy rằng giọng công băng sơn của Lăng Dương sama rất moe, và phối cùng âm thụ của Đại Thần tạo thành cảm giác CP cực mạnh. Thế nhưng, tôi vẫn cảm thấy như sét đánh! Đại Thần không phải công sao? Đây không phải giọng của hần đúng không? Tôi tin chắc rằng CV đều có thể biến âm.

Một ba ba trước mộ phần: Nhắc nhở lầu trên, Đại Thần chúng ta là nghiệp dư, tuyệt đối không biến âm gì đó.

Một ngọn núi trước mộ phần: Lần đầu tiên tôi thích biến âm như thế. T__T.

Một ba ba trước mộ phần: Đại Thần cầu xuất hiện, Đại Thần cầu an ủi, đây cũng không phải là vấn đề thêm chương là có thể giải quyết.

Một ngọn núi trước mộ phần: Đúng, đây cũng không phải là vấn đề đơn giản!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cô nương, cô nương cô đi ra cho tôi!

Một cô nương trước mộ phần: Sao?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Hậu kỳ kia là cô đi? Cô đã sớm biết Đại Thần phối chính là thụ đúng hay không?

Một cô nương trước mộ phần: Tiểu Thảo tôi không phải cố ý, Đại Thần không cho tôi nói. Mỗi ngày tôi ở trong tổ kịch bị Đại Thần dả kích cũng không dễ dàng gì. Lăn cầu xoa, cầu an ủi.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cô nương, cái này cũng không phải trọng điểm, Đại Thần phối thụ đã không phải là trọng điểm! Tôi muốn biết chính là, Đại Thần có thể đẩy ngã bằng sơn công sao? Tôi nghĩ Đại Thần công Lăng Dương sama sẽ thật moe thật moe nha!

Một cô nương trước mộ phần: Năm quyền, Đại Thần nói nhất định sẽ công được Lăng Dương sama! Trong nhóm mỗi ngày đều nói về jq của Đại Thần cùng Lăng dương sama, Đại Thần một ngày đêm hai mươi bốn tiếng đồng hồ dính vào Lăng dương sama như kẹo dẻo vậy móc mũi.

Vừa uống trà vừa xem màn hình máy vi tính, thấy cô nương nói xong, Tiêu Ngạn mới ngoi lên.

Ma quân: Cảm ơn cô nương tin tưởng tôi như vậy, tôi thụ sủng nhược kinh nha!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cầu Đại Thần phản công. /(o)/~.

Một ngọn núi trước mộ phần: Cầu âm thật của Đại Thần!

Ma quân: Tôi vốn chính là công, ở đâu ra phản công? Âm thật sao, tin tưởng tôi công Lăng dương không áp lực là tốt rồi.

Một cô nương trước mộ phần: Đại Thần, Đại Thần thực sự muốn lừa gạt Lăng dương sama làm vợ anh?

Một ngọn núi trước mộ phần: Tôi sinh thời phải nghe được kịch truyền thanh Đại Thần công Lăng dương sama, bằng không tôi sẽ chết không nhắm mắt!

Ma quân: Có thể lừa gạt người trở về hay không, còn cần mọi người giúp đỡ.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Tiểu Thảo nguyện vì Đại Thần tan xương nát thịt!

Một ngọn núi trước mộ phần: Tiểu Sơn nguyện vì Đại Thần xông pha khói lửa!

Một cô nương trước mộ phần: Không nói đến cái gì mà chết cũng không hối tiếc, chết trong vinh quang, tôi chỉ mong cp trong lòng tôi đừng bể nát. /(o)/

~~Ma quân: Kế hoạch cụ thể tôi viết xong sẽ đăng trong nhóm cùng xem, nhớ kỹ không nên truyền ra ngoài.

Một cô nương trước mộ phần: Chỉ cần Đại Thần không lừa dối, chúng tôi sẽ không truyền ra ngoài

Ma quân: Các cô chờ vậy xem vợ tôi đi.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Vợ bằng sơn rất tốt nha, Đại Thần cố gắng lên.

Màn hình liên tục nhấp nháy, Tiêu Ngạn mở cuốn sổ viết kế hoạch của chính mình.

Giữa trưa ngày thứ hai, Tô Ngang chưa ăn cơm trưa đã đến tiệm trà sữa. Lần này cậu không nhìn thấy người đàn ông ngày hôm qua, cũng không có thấy Tiêu Ngạn. Trong tiệm trà sữa gần như không có gì, chỉ có một người xa lạ ở bên trong thu dọn đồ đạc. Tô Ngang chưa bao giờ nghĩ đến, lần tiếp theo khi cậu đến tiệm trà sữa, sẽ gặp tình huống thế này.

“Xin hỏi, ông chủ trước kia ở đây đâu?” Tô Ngang vừa đi vào, ngập tràn khoan mũi đều là bụi bặm.

“Dời chỗ.” Người nọ thần nhiên nói, “Tiệm này tôi muốn, vẫn là bán trà sữa, bạn học không có việc gì thường đến chiều cố nha, ngày đầu tiên có hoạt động khuyến mãi.”

“Anh biết điện thoại của hắn không?” Tô Ngang hỏi.

“Không biết, ngày tôi khai trương bạn học cậu nhất định phải tới nha.” Người nọ thả cái rương trong tay xuống, hàm hậu cười nói.

Tô Ngang không có lên tiếng trả lời, xoay người đi ra khỏi tiệm trà sữa. Bởi vì gần đây mỗi ngày đều gặp mặt, cậu cũng không hỏi số điện thoại di động của Tiêu Ngạn, ngay cả số qq cũng không có. Bây giờ cậu chỉ biết tên Tiêu Ngạn cùng tiểu khu của em gái anh, cái khác hoàn toàn không biết gì cả.

Đúng, cậu có thể đi hỏi em gái Tiêu Ngạn. Chỉ cần tìm được Tiêu Dao, nhất định có thể liên lạc với Tiêu Ngạn. Tùy tiện tìm một tiệm cơm vội vội vàng vàng ăn vài ngụm, Tô Ngang đi tìm Tiêu Dao.

“Xin hỏi trong tiểu khu có ai họ Tiêu không?” Tô Ngang đi tới hỏi bảo vệ cửa.

“Họ Tiêu rất là nhiều.” Bảo vệ cửa chậm rãi nói, “Không biết cậu tìm ai?”

“Tôi chỉ biết là cô ấy có người anh trai tên Tiêu Ngạn, những thứ khác không biết.” Tô Ngang trả lời

Bảo vệ cửa cảnh giác nhìn cậu, nói rằng: “Tôi chưa nghe nói có người này.”

Tô Ngang đưa thẻ sinh viên của mình ra chứng minh, bình tĩnh nói: “Tôi là sinh viên A đại, Tiêu Ngạn là đàn anh của tôi, tôi tìm anh ấy có việc gấp.”

Bảo vệ cửa nghi ngờ nói: “Nhóc con, cuối cùng cậu tìm em gái Tiêu Ngạn hay tìm Tiêu Ngạn?”

Tô Ngang trả lời: “Tôi muốn tìm Tiêu Ngạn, nhưng không liên lạc được, chỉ có thể tìm em gái anh ấy trước.”

“Như vậy, thẻ sinh viên của cậu để lại chỗ tôi, tôi giúp cậu kiểm tra một chút xem Tiêu Ngạn ở lầu mấy.” Bảo vệ thuận tay bỏ thẻ sinh viên vào trong ngăn kéo.

“Cám ơn.” Tô Ngang nói cảm ơn.

Cầm tờ giấy bảo vệ cửa viết, Tô Ngang căng thẳng gõ cửa nhà Tiêu Dao.

“Xin hỏi anh là ai?” Từng gặp Tô Ngang Tiêu Dao vừa liếc mắt một cái liền nhận ra ngoài cửa là chị dâu nhà mình, nhưng nghĩ tới bây giờ cô phải giống như chưa từng gặp qua, chỉ có thể đè nén tâm trạng kích động, bình tĩnh đặt câu hỏi.

“Anh là bạn của anh em, anh là Tô Ngang.” Tô Ngang ở ngoài cửa trả lời.

Nghe được giọng cậu, Tiêu Dao không khỏi giật mình, trời, giọng nói rằng là của chỉ dịch công Lăng Dương trong Tróc quỷ thiên sư mà. Nhớ tới trước đó anh trai đã hỏi mình về chuyện của của Lăng Dương, Tiêu Dao không khỏi nghĩ, lẽ nào khi đó anh đã nghĩ ra tay với chị dâu.

“Ừ, Tô Ngang, em nghe anh em nhắc qua.” Tiêu Dao mở cửa, để dép của Tiêu Ngạn lên mặt đất cho Tô Ngang mang, “Có chuyện gì vào nói.”

Lần đầu tiên chị dâu đến nhà, cô tất nhiên phải phục vụ tốt. Nhìn Tô Ngang ngồi xuống ghế sa lon, Tiêu Dao lấy cái ly sạch sẽ ra, rót cho cậu ly nước chanh

“Uống cái này được không?” Tiêu Dao để nước chanh xuống.

“Được.” Tô Ngang cầm cái ly, nói ngay vào điểm chính, “Lần này anh tới, là muốn hỏi cách liên lạc với anh em.”

“Anh thế mà không có cách liên lạc với anh ấy?” Tiêu Dao giật mình nói.

“Ừ, điện thoại và qq cũng không có.”

Anh trai ngay cả chào hỏi cũng không nói mà rời đi, nhất định là có chuyện gì muốn làm. Nhưng lúc này chị dâu đã tới, cô nhất định phải cho số điện thoại. Sau khi đọc số điện thoại xong, Tô Ngang lập tức gọi, cau mày nói: “Số không tồn tại.”

“Không thể nào? Thật là số không tồn tại?” Tiêu Dao gọi điện thoại, quả nhiên có nhắc nhở nói số bạn gọi không tồn tại, “Ngày hôm qua em còn gọi được, đây là có chuyện gì?”

“Có tiện cho anh số qq hoặc cách liên lạc online với anh em không?” Tô Ngang hỏi

Ngay cả số điện thoại Tiêu Ngạn cũng sửa thành không tồn tại, Tiêu Dao nào dám dính vào việc này, khổ sở nói: “Anh em ít khi dùng số qq, em đã xóa bỏ, về phần bây giờ anh ấy có số qq mới không, em cũng không rõ ràng lắm.” Từ sau khi dùng số của Ma quân, anh của cô thực sự rất ít lên cái qq trước đây, Tiêu Dao liên tục an ủi rằng mình đây là đang giúp đỡ bọn họ, cô không phải cố ý gặt chài đâu.

“Làm phiền em, anh về.” Tô Ngang đứng lên muốn rời đi.

“Không ở lại xem ảnh chụp của anh em sao?” Tiêu Dao mỉm cười nói, “Nơi này có mấy album ảnh của anh ấy.”

“Được rồi.” Tìm không được Tiêu Ngạn, xem hình của anh cũng được.

Tiêu Dao đứng dậy đi vào trong, chỉ chốc lát ôm một album đi ra: “Bắt đầu xem từ đây đi, nè, đây là ảnh chụp một trăm ngày của anh ấy.”

Tiêu Ngạn mới một trăm ngày có đôi mắt to, con ngươi đen nhánh vô cùng có thần, chỉ nhếch một bên khóe miệng cười, nhìn giống như một tiểu ác ma. Tô Ngang liên tiếp nhìn vài trang, trong mắt lóe lên một chút dịu dàng: “Không ngờ người khi bé nghịch ngợm như vậy, lớn lên lại trở nên ấm áp như vậy.”

Chị dâu nói anh trai rất ấm áp? Cái này, cái này nhất định là anh của cô không thể hiện bộ mặt thật trước mặt cậu. Nếu chị dâu nhìn thấy ảnh chụp sau khi Tiêu Ngạn lớn lên, sẽ biết Tiêu Ngạn là từ một tiểu ác ma tiến hóa thành Ma vương, mà không phải cái người ấm áp gì đó. Hai người bọn họ có thể hay không sẽ vĩnh viễn không thành?!

Cô cũng không dám cực!

Tiêu Dao làm bộ mở mấy quyển album tương đối mới ra, giả vờ kinh ngạc nói: “A, sao trong album này của anh trai có hình của em, nhất định là mẹ để sai rồi.” Tiêu Dao cẩn thận ôm mấy quyển album vào trong ngực, ngượng ngùng cười cười.

“Nếu đều không phải anh em, em cất đi.” Album của con gái nam sinh không thể tùy tiện nhìn, Tô Ngang vô cùng hiểu suy nghĩ lúc này của Tiêu Dao.

“Cảm ơn!” Tiêu Dao lập tức đem tất cả vào trong.

Cô gơ tay đâm đâm lên khuôn mặt lưu manh đang tươi cười của anh trai, nổi giận nói: “Em cho anh giả bộ, em cho anh giả bộ ở trước mặt chị dâu, thiếu chút nữa liền lộ tẩy có biết hay không!”

7. Chương 7

Vài ngày không liên lạc với Tiêu Ngạn, tâm trạng Tô Ngang có chút kém. Muốn gọi bạn tốt đi ra uống rượu, lại không muốn cho đối phương biết tâm trạng mình bây giờ, chỉ có thể một mình buồn bực ở ký túc xá. Ngoại trừ đi học và lúc ăn cơm, cậu chỉ vui mình ở ký túc xá xem án lệ, xem sách luật. Ma quân nhiều lần tìm cậu nói chuyện phiếm, đều bị cậu tìm lý do từ chối, mỗi lần nói cộng lại không vượt quá năm câu.

Tích tích tích, một tin nhắn cần kiểm tra.

Kế hoạch cầu thông đồng, kế hoạch cầu thông đồng.

Một cọng cỏ trước mộ phần, tên thật kỳ cục. Tô Ngang chọn đồng ý, thuận tiện thêm đối phương vào nhóm bạn tốt của mình. Biết được số qq của mình, không phải là người quen của mình thì cũng người quen của bạn mình, cũng không thể chọn từ chối.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Lăng Dương sama, nghe nói anh và Ma quân sama quan hệ không tệ, tôi có chuyện này muốn tìm anh giúp đỡ nha.

Lăng Dương: Chuyện gì?.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cũng sắp đến sinh nhật Ma quân sama, chúng tôi chuẩn bị kịch sinh nhật, mời Lăng Dương sama phối chủ dịch.

Lăng Dương: Băng sơn công?.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cũng không phải, sama, lần này là băng sơn thụ.

Lăng Dương: ...

Tô Ngang trời sinh là băng sơn công âm, đây là lần đầu tiên có người tìm cậu phối thụ

Một cọng cỏ trước mộ phần: Không thể được sao, sama?

Lăng Dương: Tôi là băng sơn công âm, phối thụ sẽ làm hỏng kịch.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Nếu như là cái này, Lăng Dương sama không cần lo lắng, chủ công của chúng ta lần này là tổng công trong giới.

Lăng Dương: Chẳng lẽ là Nhất mã bình xuyên Đại Thần?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đúng rồi đúng rồi.

Nhất mã bình xuyên là Đại Thần trong giới, có thể mời được hắn phối kịch sinh nhật cho Ma quân, có thể thấy được lần này thực lực của kế hoạch rất mạnh, cũng rất dụng tâm.

Lăng Dương: Các cô rất dụng tâm.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ma quân sama bây giờ còn là trong suốt, sinh nhật khẳng định không bao nhiêu người biết, nếu như ngay cả kịch sinh nhật chúng tôi cũng làm không được... Ai...

Dựa theo lời Ma quân căn dặn, tiểu Thảo bắt đầu giả bộ đáng thương.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Xin Lăng Dương sama nhất định phải nhận kịch này, cái kịch sinh nhật này là Đại thần tôi yêu nhất tự viết tự biên, hậu kỳ vẫn là cô nương, chất lượng nhất định siêu cấp tốt. /(o)/~ Sama và Ma quân quen thuộc như vậy, chỉ có cậu phối hắn mới có thể thực sự hài lòng nha.

Lăng Dương: Gửi kịch bản qua đi, tôi mau chóng thu âm thô gửi cho cô.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cần pia kịch không? Sama...

Lăng Dương: Tôi thu một lần cô nghe một chút, có thể sẽ không pia, nếu như cảm giác sai, tôi và Đại Thần sẽ đối kịch.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Lăng Dương sama là người tốt, cảm ơn sama! ~ sama cậu có việc cứ đi, tôi đi báo tin tức tốt với biên kịch! Kịch bản buổi tối tôi gửi cho cậu.

Tô Ngang nhìn thời gian, hiện tại đã chín giờ tối.

Giải quyết xong chuyện để Lăng Dương phối băng sơn thụ, tiểu Thảo hưng phấn lăn lộn trong nhóm.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Lăng Dương sama đồng ý phối băng sơn thụ, gào khóc ~.

Ma quân: Tiểu Thảo vất vả!

Một cô nương trước mộ phần: Tiểu Thảo tôi yêu cô chết mất.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần, sao anh lại nói với Lăng Dương sama rằng Nhất mã bình xuyên đại nhân là chủ dịch công? Anh và hắn rất quen sao?

Nhớ tới gương mặt tự mãn của người nào đó, Tiêu Ngạn trả lời: Hoàn toàn chưa nghe nói tới người này.

Một cọng cỏ trước mộ phần: ...

Một cọng cỏ trước mộ phần: Tôi @# @#%# #%#@# %@ nếu như Lăng Dương sama muốn pia kịch với Đại Thần, tôi nên làm cái gì bây giờ!

Ma quân: Tôi không biết hắn, thế nhưng có người bạn rất quen với hắn. Chỉ là pia kịch, cô không cần có áp lực. ^ _ ^

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần nhất định là anh cố ý không nói mọi chuyện một lần cho xong!

Ma quân: ^__^

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần anh là ác ma!

Ma quân: Tôi vốn là Ma quân, cũng là cô đặt giúp. ^__^.

Một cô nương trước mộ phần: Thật là muốn nghe kịch sinh nhật mà, Đại Thần anh nhất định phải cố gắng công lên.

Một ba ba trước mộ phần: Đại Thần, anh mà công không được chúng tôi sẽ đau lòng chết.

Ma quân: Thấy các cô thấp thỏm như thế, thật là muốn cho các cô nghe giọng công của tôi.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Thật vậy sao? Đại Thần...

Một cô nương trước mộ phần: Cầu vầy xem. ()/.

Ma quân: Tôi nói đùa.

Một ngọn núi trước mộ phần: Tôi cũng biết là như vậy, cô nương và ba ba thật đơn thuần!

Ma quân: Tiểu Sơn, tôi gởi riêng cho cậu có được hay không? Sau khi tôi nghe giọng của mình cảm giác còn công hơn tổng công! Thật sự!

Một ngọn núi trước mộ phần: Được, Đại Thần! (thí diên thí diên chạy tới)

Ma quân: ^__^.

Một cô nương trước mộ phần: ... Má ơi, trong nháy mắt tôi đã hiểu.

Một ngọn núi trước mộ phần: Quả nhiên ai ở trước mặt Đại Thần đều trở thành trẻ con đơn thuần.

Ma quân: Nhắc nhở các cô một chút, kịch sinh nhật là Nhất mã bình xuyên Đại Thần và Lăng Dương phối. Cái gì mà chờ mong tôi công lên, các cô nói như vậy là không đúng.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần trước kia anh nói như thế nào?! /(o)/~~ anh nói anh viết kịch bản! Anh nói anh phối chủ dịch công!

Ma quân: Đó nhất định là ảo giác

Một cọng cỏ trước mộ phần: Sau khi cô nương đã đổi âm thanh kịch bản xong, tại sao anh có thể nói không phối là không phối. Ai tới ngăn tôi, tôi thật muốn nhào tới cắn Đại Thần!.

Một cô nương trước mộ phần: Đang kiểm tra lần cuối, mặt đau khổ!!!! /(o)/~~.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cô nương cố gắng lên, đừng khóc mà... Tôi đã trả lời Lăng dương sama hôm nay gởi kịch bản, bây giờ, đã hơn chín giờ tối! T__T.

Một cô nương trước mộ phần: Đừng lo lắng, lại kiểm tra hai lần nữa là tốt rồi, một hồi gởi cho cô.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ừ, tôi chờ mong cô thành công. Mới vừa rồi tôi còn nói với Lăng dương sama, biên kịch lần này là Đại Thần tôi thích nhất, nghìn vạn lần đừng để cho hần nhìn ra biên kịch kịch này là tay mơ. Không ai biết đến! /(o)/~~.

Ma quân: ...

Một cô nương trước mộ phần: ...

Kịch sinh nhật lần này làm nhanh ngoài dự đoán, chủ dịch thụ và chủ dịch công cùng một ngày giao âm thô, ngày thứ hai phối hợp diễn cũng giao đủ âm thô. Sau ba ngày khổ cực phần đầu, hậu kỳ cô nương làm xong hậu kỳ, thật đáng buồn chính là, kịch sinh nhật lần này chỉ có hậu kỳ và thọ tình nghe qua. Đám người Tiểu Thảo đã từng khóc lóc om sòm lần cầu hậu kỳ cô nương gởi riêng cho bọn họ, cô nương bày tỏ không dám gởi, gởi bị Đại Thần biết, Đại Thần sẽ bỏ hồ truyện mà nhóm em gái thích nhất. Nhóm người tiểu Thảo vốn định cam đoan tuyệt đối sẽ không cho Đại Thần biết, nhưng nhớ tới tính cách của các cô, nghe xong kịch truyền thanh Lăng dương sama là thụ không có khả năng không thổ tào! Chắc là sẽ không thể

không thổ tào trong nhóm! Trong giai đoạn đặc thù này, nói không chừng trong nhóm còn có tiểu hào, tiểu tiểu hào, tiểu tiểu tiểu hào của Đại Thần ẩn núp. Chuyện mạo hiểm lớn như thế bọn họ tuyệt đối không thể làm!

Cuối cùng dưới sự yêu cầu mãnh liệt của nhóm tiểu Thảo, Cô nương chỉ bày tỏ sau khi cô làm hậu kỳ xong đã nhận nhạo tròn ba ngày, đội hình toàn bộ là ngôi sao! Vì vậy mấy ngày trước sinh nhật Đại Thần, các cô đều ở đây nghỉ xem trong đội hình có Đại Thần nào, đội hình ngôi sao có thể để cho hậu kỳ mạnh như Cô nương cũng nhận nhạo! Nhất định rất tốt đẹp rất nhận nhạo!

Đảo mắt, ngày mốt là sinh nhật Ma quân.

Ma quân: Lăng Dương, ngày mốt là ca hội sinh nhật của tôi, cậu tới làm khách quý được không?

Ma quân: Xin cậu nhất định phải đến, cậu không đến sẽ rất quanh quẽ.

Có Nhất mã bình xuyên là chủ dịch kịch sinh nhật, cho dù lúc sinh nhật Ma quân không vào kênh, fan của hắn cũng sẽ gửi kịch truyền thanh qua. Sao lại quanh quẽ? Chắc là Ma quân còn không biết chuyện có kịch sinh nhật.

Lăng Dương: Được, tối ngày mốt mấy giờ?.

Ma quân: Ngày mốt bảy giờ rưỡi tối.

Lăng Dương: Kênh nào?

Ma quân: 34259775.

Lăng Dương: Ừ, tôi nhớ kỹ, sẽ đến đúng giờ.

Tô Ngang chẳng bao giờ nghĩ tới, ca hội sinh nhật của Ma quân thực sự sẽ quanh quẽ như thế. Nhìn cả kênh, ngoại trừ áo tím Ma quân và áo cam là cậu, chỉ có mười mấy áo vàng.

“Ma quân, sinh nhật vui vẻ!” Lăng Dương tự giác lên mạch xếp hàng phía dưới Ma quân, “Ngày hôm nay tôi vốn chỉ định hát một bài, nhưng người hình như đặc biệt ít, tôi liền hát nhiều hơn một bài.”

Sama cậu thật tốt!

Lăng Dương sama chúng tôi yêu cậu!

Tuy rằng chỉ có mười mấy em gái, nhưng vẫn rất vui vẻ bình luận.

“Bài đầu tiên, độc gia ký ức.” Nhạc đệm vang lên, giọng hát lạnh lẽo của Tô Ngang tạo ra một cảm giác khác, nói là bài hát chúc phúc sinh nhật, nhưng nghe vào có chút bi thương.

Tô Ngang ở trên mạch chăm chú hát, kênh không thể tặng hoa, nhóm em gái liền ghép kí tự thành hoa, cũng có người dán lại.

Ma quân: Lăng dương hát thật tình cảm. /(o)/~~.

Tiểu Thảo: Ma quân sama anh bị cảm động khóc sao?.

Ba ba: Sama ngày hôm nay là sinh nhật anh, không thể khóc!

...

“Vừa hát bài cũng không phải đặc biệt vui vẻ, phá hủy bầu không khí sinh nhật, tôi ở đây xin lỗi, xin lỗi.” Tô Ngang chậm rãi nói, “Các người còn muốn nghe bài hát thứ hai không?”

“Vậy hát bài Trời cao biển rộng.” Tô ngang chúc phúc nói, “Mong ước cuộc sống sau này của Ma quân trời cao biển rộng, đây tốt đẹp!” Cũng mong muốn tình cảm của mình và Tiêu Ngạn có thể thủ đắc văn khai kiến nguyệt mình.

“Cảm ơn Lăng Dương.” Ma quân vui vẻ nói, “Bài hát này tôi rất thích.”

“Tôi từng hoài nghi, tôi đi trong sa mạc...”

Sau khi hát xong, Tô Ngang cho rằng Ma quân sẽ ca hát, liền xuống, không ngờ, Ma quân cũng xuống theo cậu.

Lăng Dương: Anh không hát?

Ma quân: Kế tiếp là thời gian chơi trò chơi.

Tiểu Thảo: Ủ ừ, chúng ta chơi thật lòng đại mạo hiểm. Ma quân đã cho tôi cầm mạch, tôi đếm một hai ba, mọi người bắt đầu cướp mạch.

Tiểu Thảo: 1.

Tiểu Thảo: 2

Tiểu Thảo: 3

Tô ngang chậm rãi chọn cướp mạch, ngoài dự đoán, cậu thể mà lại là mạch 1, cũng là mạch duy nhất có thể cướp!

Tiểu Thảo: Ma quân sama anh có thể hỏi Lăng Dương sama một vấn đề!

Ma quân không có mở mạch hỏi, mà là đang đánh trong khung bình luận

Ma quân: Lăng Dương, cậu có thích ai không?

Tiểu Thảo: A, Ma quân sama, anh không mở mạch là bởi vì xấu hổ sao?

Cô nương: Tôi cá một nghìn trái dưa leo chính là như vậy.

Cái này không có gì phải giấu giếm, hơn nữa, nói với Ma quân cậu đã có người thích cũng tốt

Lăng Dương: Có.

Ba ba: /(o)/~ có, người này nhất định cũng không phải Ma quân sama!!!!!!!!!!!!

Tiểu Sơn: Ôm một cái, cùng nhau khóc!

Ma quân: Tôi đã biết, cảm ơn Lăng Dương thành thật trả lời. Kế tiếp là trò chơi quốc vương, do tôi quy định bên A yêu cầu bên B làm một chuyện, đã đưa mạch cho tiểu Thảo.

Tiểu Thảo: Lần này phải lên mạch một lượt nha, không nên như lần trước, không lên mạch sẽ bị trừng phạt

Lên mạch một lượt là tốt rồi, Tô Ngang không tin lần này mình còn có thể trúng. Tuy rằng Tô ngang không có được chọn, thế nhưng, cậu nằm cũng trúng đạn rồi. Bởi vì A và B được chọn theo thứ tự là mạch 1 tiểu thảo và mạch hai mươi Ma quân, mà yêu cầu của mạch 1 và mạch 20 là tỏ tình với Lăng Dương!

Ma quân: Xấu hổ quá nha Lăng Dương, vừa khéo.

Cỏ nhỏ: Ma quân sama anh định không chơi sao?

Núi nhỏ: Sinh nhật không thể vậy nha sama!

Hai câu này thực ra cũng là nói với mình đi? Tô Ngang bình tĩnh mà phản hồi.

Lăng Dương: Mọi người đều biết là trò chơi, cho nên tỏ tình cũng không sao.

Ma quân: Cậu có thể thông cảm là tốt rồi, tôi lên mạch!

Tiểu Thảo: Sama cố gắng lên!

Tiểu Sơn: Sama chúng tôi làm chỗ dựa cho anh!

...

Nội tâm của nhóm người áo vàng: Đại Thần, nhất định phải lừa được vợ tới tay nha!.

Ma quân vừa lên, vừa mở miệng đã ném một quả bom nặng kí: “Lăng Dương, anh thích em.”

Tiểu Thảo: Đây... Đây là tiếng của Ma quân sama sao? Đây là ôn nhu công đi!

Tiểu Sơn: Giọng nói này, sama anh thật sự là biến âm tự nhiên sao?

Cô nương: Biết nhiều quá cũng không phải chuyện tốt. o()o.

Ba ba: Khinh bỉ lầ trên!

Tiểu Thái: Lầ trên lầ trên nhất định biết rất nhiều ! Khinh bỉ!

Cô nương: lừa đảo, các người hiểu không.

Tiểu Thảo: ... Tôi hiểu /(o)/~.

Tiểu Sơn: Cũng hiểu, đập tay...

Ba ba: Lừa đảo gì đó... thực ra tôi cái gì cũng không muốn biết. /(o)/~.

“Lăng Dương, anh là nghiêm túc! Em bây giờ, có còn không – cảm thấy anh thích em sao?”

Một luồng nhiệt dâng trong cơ thể, Tô Ngang chẳng biết mình nên có phản ứng gì, mà Ma quân, không, Tiêu Ngạn đã ở trên mạch bắt đầu ca hát.

Bài hát quen thuộc như thế, chính là thích em của beyond.

“Thích em, đôi mắt động nhân, nụ cười mê người...” Tiêu Ngạn ở trên mạch đầy tình cảm hát, nhóm áo vàng phía dưới đang không ngừng bình luận.

Tiểu Thảo: đôi mắt động nhân, nụ cười mê người!

Cô nương: Ma quân nhất định đã gặp Lăng Dương sama!.

Ba ba: Muốn gặp Ma quân sama, muốn gặp Lăng Dương sama.

Tiểu Sơn: Muốn thấy Ma quân sama và Lăng dương sama là một đôi, trăm năm hảo hợp!

Ba ba: Như lầ trên!.

Cô nương: Như trên không giải thích!

Lăng Dương: XXXXXXXXXXXX Ma quân, gọi vào số điện thoại di động này.

Sau khi nhìn một lần liền nhớ kỹ số điện thoại di động, Tiêu Ngạn ở trên mạch nói rằng: “Nhóm em gái toàn bộ xóa màn hình, nếu như ai nhớ số, tự chịu hậu quả.”

Tiểu Sơn: Khí phách, giọng nói lại thay đổi, vừa khóc vừa xóa màn hình.

Cô nương: Quyết đoán xóa màn hình... lừa đảo gì đó, tôi hiểu.

Tiểu Thảo: Xóa màn hình xóa màn hình, cam đoan không có nhớ số điện thoại di động. Ma quân sama anh thật là bá đạo, hất bần!

Ba ba: Xóa màn hình, một ngày nào đó tôi sẽ làm Lăng dương sama tự mình cho tôi số điện thoại di động, nắm quyền

...

Sau khi tất cả mọi người xóa màn hình xong, Tiêu Ngạn nói câu: “Tôi chỉ là muốn nói, nếu như nhớ số, liền giữ kỹ cho tôi, không được làm mất.”

Tiểu Thảo: Má ơi! Lăng Dương sama lại gọi số điện thoại di động lần nữa có được hay không? T_T.

Cô nương: Vì sao Ma quân luôn thích lừa bịp chúng ta!!!!!!!!!!!!

Tiểu Hà: Vì sao!!!!!!!!!!!!.

Tiểu Sơn: sao Lăng Dương sama không đánh chữ? Ma quân cũng không có tiếng.

Tiểu Thảo: Bọn họ nhất định là đang ở trong điện thoại đồ ngon đồ ngọt đi.

8. Chương 8

Sau mười mấy phút đồng hồ, Tiêu Ngạn mới gọi điện thoại đến.

Nhận điện thoại, Tô Ngang đi ra ban công ký túc xá.

“Tiêu Ngạn.” Khi anh nói câu đầu tiên Lăng Dương anh thích em, Tô Ngang liền biết được anh là Tiêu Ngạn, không ngờ, Ma quân và Tiêu Ngạn là cùng một người.

“Tiểu Ngang, anh mới vừa nói, đều là thật.” Cái này cũng không phải giọng nói bình thường của Tiêu Ngạn, cậu rất quen thuộc, là giọng nói kia. Không có ngọt ngào như Ma quân, cũng không âm áp như Tiêu Ngạn.

“Là thật sao? Vậy tại sao cao trung năm ấy em nói muốn gặp mặt, anh không nhắn lại một tin nào.” Với nội dung tin nhắn mà Tô Ngang nhắn trước đây, không trả lời, chẳng khác nào cự tuyệt. Cho nên cậu mới không hỏi mẹ tên cậu học sinh đó, không hỏi mẹ anh ấy thi vào trường nào, cũng không có xem ảnh tốt nghiệp, hình của anh ấy.

“Là lúc em nói cảm ơn anh khoảng thời gian đó vẫn cùng em, khiến tâm trạng của em khá nhiều, cũng xác định được mục tiêu sau này. Để sau này có thể thi tốt đại học, sau buổi tối hôm đó em liền đọc sách thật kĩ, không có thời gian gọi điện thoại. Thẻ điện thoại của anh chưa đăng kí, sau khi em nói không cần anh gọi điện thoại cho em, anh liền trực tiếp bỏ vào ngăn kéo.” Tiêu Ngạn giải thích, “Chờ một chút, dựa theo lời em nói, lúc đó em đã thích anh? Cho nên lúc này em nói em có người thích, cũng không phải Tiêu Ngạn tiếm trà sữa, mà là người năm đó gọi điện thoại cho em?”

“Em đã biết hai người là một.” Phát hiện chuyện lúc ban đầu chỉ là ô long, Tô Ngang lập tức yên tâm, “Em gọi điện thoại cho mẹ, hỏi tên của anh, cũng xem ảnh của anh.”

“Câu đầu tiên là trả lời lời tỏ tình của anh đúng không? Tiểu Ngang, anh xem như là bạn trai em?” Tiêu Ngạn cười rất lớn, giống như biết được tin tức vô cùng vui vẻ.

“Người nào mới thật sự là anh, cuối cùng anh thích em vì cái gì?” Tâm trạng kích động cuối cùng cũng bình tĩnh, Tô Ngang cũng phục hồi tinh thần lại từ đoạn tình cảm không có kết quả năm đó. Nếu như nói rằng những năm này không liên hệ với cậu, là bởi vì Tiêu Ngạn từ chối mình, Tiêu Ngạn không có tình cảm với cậu. Nếu trước đây không thích cậu, hôm nay bày tỏ, lại là vì cái gì? Gọi điện thoại tới nửa năm cũng không có thích cậu, tại sao trong một tháng này đột nhiên thay đổi suy nghĩ?

“Tắt máy vì tính xách tay, sau đó xuống lầu.” Tiêu Ngạn đột nhiên nói.

Lát sau, chờ Tô Ngang là cái ôm của Tiêu Ngạn.

“Anh, nơi này là trường học.” Hương vị của Tiêu Ngạn vây quanh mình, giọng nói của Tô Ngang không bình tĩnh.

“Lần đầu tiên nghe được giọng của em, liền nhận ra em.” Tiêu Ngạn gác cằm lên vai Tô Ngang, “Cho nên anh đợi em vào chỗ ngồi liền tắt tiếng trong tai nghe, muốn biết em muốn làm gì; lại nghe được em đang phối âm, không kịp chờ đợi muốn tiến vào cái giới này xem trên internet em có gì khác; sau khi nghe xong kịch em phối, lại ghen tị với những CV em từng hợp tác; khi nhìn thấy em được người khác bày tỏ, lại muốn dùng cách chúng ta là người yêu từ chối hẳn. Tô Ngang, mặc kệ thế nào, anh đã rơi vào. Nếu như tìm một lý do để thích em, vậy cũng chỉ có thể là trải qua nửa năm giảng giải và nói chuyện phiếm, làm em trở nên hoạt bát như vậy anh không có cách nào cứ như vậy mà giao em cho người khác.”

“Ai nói em thay đổi là vì anh?” Tô Ngang lạnh lùng nói.

“Mẹ em, giáo viên của anh.” Tiêu Ngạn nói tiếp, “Mấy ngày hôm trước cô mới gọi điện thoại cho anh, không chỉ giải thích chuyện năm đó, mà còn nói nếu như em tìm đến anh, để anh chăm sóc em thật tốt.”

“Tin nhắn năm đó là mẹ gửi cho anh?” Tô Ngang hỏi

“Ừ, cô nói khi đó tuy rằng anh khuyên bảo em, thế nhưng rất không đáng tin cậy. Hơn nữa, cô không hy vọng trong năm quan trọng đó em lại xảy ra chuyện.”

“Vậy sau đó sao mẹ không nói?”

Tiêu Ngạn nhìn thẳng vào mắt Tô Ngang: “Có lẽ cô cảm thấy, lúc đó em thích anh chỉ là tạm thời xúc động.”

“Em không phải loại người như vậy.”

“Cho nên chúng ta cùng một chỗ.”

Tô Ngang phát hiện mình bị Tiêu Ngạn lừa.

“Thời gian không còn sớm, chúng ta phải lập tức trở lại.” Tiêu Ngạn lôi kéo Tô Ngang, để cậu lên xe.

“Ngày mai em có tiết.” Tô Ngang nói.

“Chỗ đó không xa, gần tiểu khu em gái anh ở.”

Tô Ngang sững sờ nhìn cánh tay đang nắm cửa hai người, Tiêu Ngạn thật là, lái xe cũng phải nắm?

Lúc xe ngừng lại, Tô Ngang phát hiện tiểu khu của hai anh em bọn họ thực sự rất gần, nhà Tiêu Ngạn vốn dĩ là sát vách tiểu khu nhà Tiêu Dao.

“Em thay giày xong cứ tới đây, anh đi mở máy vi tính.” Tiêu Ngạn mới vừa mở máy vi tính ra lên qq, một đồng tin tức liền tràn tới.

Nhất mã bình xuyên: Tôi nói cậu có làm sinh nhật không? Tôi và Đông Nam đều ở kênh chờ cậu!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần, mười mấy người chúng tôi ở trong kênh nhỏ ngầy ngỗ ngất thần thạch, khát, kênh lớn cũng không có anh!

Một cô nương trước mộ phần: Đại Thần, tôi...anh...anh không phải là lừa gạt được vợ rồi chạy trốn đi?

Mưa lặng lẽ: Anh, em và bọn Đông Nam cũng đều ở kênh, có phải anh bày tỏ thất bại nên không dám tới có đúng hay không? Thực ra, thất tình cũng không sao, dù sao cũng phải làm sinh nhật. Leo cây gì đó thật không phúc hậu.

Không để ý đến mấy tin tức này, Tiêu Ngạn trực tiếp đăng ký yy, vào cái kênh kia.

“Cậu cuối cùng cũng tới.” Tiếng của Mã Viễn rất nhanh truyền tới, Tô Ngang mới vừa vào thư phòng khó hiểu nói, “Trong phòng anh còn có người khác?”

“Là người trong kênh.” Tiêu Ngạn thấy may mắn vì mình còn chưa mở mạch, bằng không, giọng của Tô Ngang đã bị đám người trong kênh nghe thấy được.

“Đây là, kênh sinh nhật của anh? Lúc này em vừa đến là kênh gì?” Tô Ngang rất nhanh phát hiện tên gọi của kênh là Ma quân sinh nhật vui vẻ, cùng với hai ba trăm áo may ô xanh.

“Cái lúc này, là kênh anh lừa gạt em, cái này kênh chúc mừng sau khi lừa gạt thành công.” Tiêu Ngạn kéo Tô Ngang, để cậu ngồi ở trên ghế, “Sinh nhật gì đó, chỉ là mượn cớ. Đã bao nhiêu tuổi rồi, ai còn sẽ quan tâm sinh nhật nữa chứ?”

“Tôi có một tin tức tốt, một tin tức xấu muốn nói cho mọi người.” Tiêu Ngạn đè nút F2, cầm micro nói, Tô Ngang che miệng cũng không dám thở mạnh, chỉ sợ bị người trong kênh nghe được manh mối gì.

Nhất mã bình xuyên: Hắc, cầu hôn thất bại?

Tây Bắc: ... Có ai hỏi như anh không?

Tây bắc: Cầu hôn nhất định thất bại rồi?

Ma quân: ...

Một cọng cỏ trước mộ phần: Không thể nào, kế hoạch lừa gạt vợ thực sự thất bại?!

Tiêu Ngạn liếc mắt nhìn Tô Ngang, vừa cười vừa nói: “Tin tức tốt là, sau này tôi sẽ là bạn trai của Lăng Dương, tin tức xấu là..”

Một cọng cỏ trước mộ phần: Kháo, anh là thụ?

Tây Bắc: Ma quân hán không phải là thụ sao? Cười...

“Tây bắc cậu được rồi nha, đừng tưởng rằng cậu là thụ, thì tôi cũng là thụ. Cậu bị XUYÊN ăn sạch sẽ cũng không phải lỗi của tôi. Tin tức xấu tôi nói là, sinh nhật lần này sẽ hủy bỏ.”

Tiêu Ngạn nói khiến Nhất mã bình xuyên trực tiếp mở mạch nói: “Tuy rằng ca hội sinh nhật lần này chỉ mời hai người khách quý là tôi và Tây bắc, nhưng cậu cũng không thể lừa đảo người ta như vậy nha?”

Tô Ngang nhin không được nói: “Anh cũng phải nghe xong kịch sinh nhật Nhất mã bình xuyên chủ dịch chứ.”

Nhất mã bình xuyên kinh ngạc nói: “Tôi chủ dịch kịch sinh nhật? Không phải cậu và Ma quân chủ dịch sao?”

Tô Ngang không nói lời nào, liếc mắt nhìn Tiêu Ngạn đang tựa vào vai mình.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Tôi đột nhiên có loại linh cảm sẽ không nghe được kịch! Đây là vì sao!

Dưới sự nhìn chăm chăm của Tô Ngang, Tiêu Ngạn buông lỏng phím F2.

“Em và anh chủ dịch kịch sinh nhật?” Tô Ngang hỏi.

“Ừ.” Tiêu Ngạn cười nói.

Tô Ngang nói rằng: “Em nhớ kỹ em phối thụ âm.”

Tiêu Ngạn thẳng thắn nói, “Cho nên anh phối chủ dịch công âm.”

“Chuyện Nhất mã bình xuyên phối chủ dịch công là sao?” Mơ hồ cảm thấy chỗ này có vấn đề, Tô Ngang hỏi.

“Anh để bọn họ nói với em như vậy.” Tiêu Ngạn trực tiếp kéo cái ghế sang ngồi bên cạnh Tô Ngang, “Bây giờ em còn muốn cho bọn họ nghe kịch truyền thanh?”

“Em nghĩ ở trong ca hội sinh nhật cho bọn họ nghe kịch truyền thanh mới đúng.” Thấy trên mạch không có một bóng người lại có một áo vàng, Tô Ngang nhắc nhở, “Nhất mã bình xuyên lên mạch.”

Nhạc đệm quen thuộc vang lên, Tiêu Ngạn kinh ngạc nói: “Vua lạc nhịp vạ năm lại muốn ca hát?”.

Rất hiển nhiên, cũng không phải

Trên mạch là phát bản ghi âm, hơn nữa, chính là bài háy thích em Tiêu Ngạn hát tặng Tô Ngang.

Một cọng cỏ trước mộ phần:!!!!!!!!!!!!!!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Vì sao Nhất mã sama lại có cái này!

Một con sông trước mộ phần: Là ai nói với tôi không thể ghi âm? Mặt đau khổ /(o)/~.

Một cô nương trước mộ phần: = = chúng ta bị kẻ địch đánh vào nội bộ sao?

Một meo meo trước mộ phần: Có thể là có người bị cos, khoanh tay.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đúng vậy! Đúng vậy! Trong chúng ta không có ai thu âm gởi cho Nhất mã sama o()o

Gõ bàn phím bùm bùm, một câu nói xuất hiện trên màn hình.

Nhất mã bình xuyên: Nếu hán hủy bỏ ca hội sinh nhật, tôi sẽ cho các người nghe kinh.

Tây Bắc: Trữ hàng có phát được vài giờ không?.

Nhất mã bình xuyên: Không thành vấn đề ()/.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Thấy biểu cảm này của tổng công đại nhân cảm thấy rất sợ hãi nha.

Một ngọn núi trước mộ phần: +1

Một con sông trước mộ phần: +2

Một cô nương trước mộ phần: Chỉ có tôi đáng thẹn mà bị moe sao?.

9. Chương 9

Một cọng cỏ trước mộ phần: Kịch sinh nhật quá hay!.

Một cô nương trước mộ phần: Bối bối, bây giờ mới chỉ là nhạc nền mà thôi.

Một con sông trước mộ phần: Nhạc nền cũng hay!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Người làm hậu kỳ đồng thời đã nghe kịch sinh nhật không nên cướp đoạt lạc thú nghe nhạc nền của chúng tôi.

Một cô nương trước mộ phần: Các cô cũng chỉ có nhiều đó tiền đồ.

Một ngọn núi trước mộ phần: Cũng không xem là ai ép! /(o)/~~.

Nhất mã bình xuyên: Nhìn phản ứng của nhóm em gái, tôi đột nhiên đặc biệt có loại cảm giác các cô ấy đặc biệt đáng thương.

Tây Bắc: ...Anh đủ rồi.

Một con sông trước mộ phần: Tôi cá, Ma quân sama và Lăng Dương sama rất nhanh sẽ rời khỏi máy vi tính bắt đầu thế giới hai người.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Tôi cá 10 trái dưa leo chính là như thế!

Một cô nương trước mộ phần: Tôi cá hai mươi trái!

Một ngọn núi trước mộ phần: Tôi cá một rương hoa cúc!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Hoa cúc... Thật đúng là phù hợp với thân phận tổng thụ của cậu o()o.

Một ngọn núi trước mộ phần: Tôi có thể nói là tôi đánh nhầm không?

Một cô nương trước mộ phần: Ngại quá, tôi đã chụp ảnh màn hình.

Một ngọn núi trước mộ phần: /(o)/~~.

Một con sông trước mộ phần: Mong muốn kịch truyền thanh thật dài, mong muốn sẽ phát thật đầy đủ, cầu khẩn cầu khẩn!

Kịch truyền thanh vừa phát, mọi người bắt đầu bình luận.

Tô Ngang đang tập trung tinh thần mà nghe kịch, đột nhiên bị Tiêu Ngạn vỗ vai.

Sao?

Tô Ngang im lặng nhìn anh, bây giờ đang phát kịch truyền thanh, bọn họ không có tiện nói.

“Chúng ta đi.” Tiêu Ngạn im lặng nói.

Tô Ngang đứng lên, hai người nhẹ nhàng rời khỏi thư phòng, đóng cửa lại.

“Tiêu Ngạn, anh bảo em ra ngoài làm gì?” Tô Ngang hỏi.

Tiêu Ngạn nhìn cậu, nói rằng:”Chẳng qua là anh cảm thấy, đêm nay anh không nên dẫn em trở về.”

“Sao?”

Tiêu Ngạn cười khổ nói: “Anh đột nhiên có chút hiểu cảm giác đau khổ của Mã Viễn, anh đưa em quay về ký túc xá.”

Tô Ngang cau mày nói: “Có chuyện gì?”

Tiêu Ngạn cười nói: “Không có gì cả.”

“Vậy đột nhiên anh bảo em đi làm gì, bên này điều không phải có thư phòng có khách phòng sao, hai người đàn ông ở cùng một chỗ lại không có gì.” Tô Ngang không hiểu nói. Người lái xe chở cậu tới là Tiêu Ngạn, bây giờ muốn đưa cậu đi vẫn là Tiêu Ngạn. Hay là, Tiêu Ngạn cũng không có ý muốn để cậu ở chỗ này ở một đêm?

“Xin lỗi, em hiểu lầm ý của anh.”

Tô Ngang mới vừa nói xong liền bị Tiêu Ngạn ôm hôn lên môi, trong lúc gần bó quẩn quít, lại nghe được tiếng cười bất đắc dĩ của Tiêu Ngạn: “Anh đã cho rằng anh có thể nhịn được.”

“Giữa người yêu hôn môi rất bình thường mà.” Rõ ràng mặt cũng đỏ hồng, Tô Ngang còn có thể nghiêm túc nói ra những lời này, “Đối với người trưởng thành chúng ta mà nói, cũng không có gì.”

Tiêu Ngạn khẽ cắn môi của cậu, buồn bực cười nói: “Đây vẫn là nụ hôn đầu tiên của em đi?”

Tô Ngang không trả lời.

Sau khi cậu phát hiện tính hướng của mình lúc cao trung cũng rất ít tiếp xúc đồng tính và dị tính, căn bản không có ý muốn cũng không có cơ hội nói yêu thương.

“Đêm nay ở đây.” Tiêu Ngạn ôm cậu tiếp tục nói, “Nhưng mà phải cùng anh cùng ngủ phòng anh, yên tâm, anh sẽ không làm cái gì.”

Tô Ngang quay đầu nhìn về nơi khác, nói rằng: “Cứ như vậy ở cùng một chỗ?”

Tiêu Ngạn cười nói: “Sau đó vẫn cùng một chỗ như vậy.”

Tô Ngang im lặng một hồi, nói rằng: “Luôn cảm thấy quá nhanh.”

Tiêu Ngạn lại gần hôn lên mặt cậu: “Thực ra anh còn muốn càng nhanh hơn một chút, thế nhưng không được.”

“Bây giờ nên quay trở lại vào kênh.” Tô Ngang đỏ mặt nói.

Tiêu Ngạn nói lầm bầm: “Để cho bọn họ nghe cũng tốt mà.”

“Em, thực sự không quay về cùng anh?”

Trong loa truyền ra giọng nói có chút xa lạ, Tô Ngang nhớ kỹ đây hình như là lời kịch của công quân.

“Là anh.” Tiêu Ngạn nhỏ giọng nói.

“Không đi.” Giọng nói lạnh như băng truyền đến, là giọng của Tô Ngang.

Tô Ngang nhìn Tiêu Ngạn, căng thẳng nói: “Có phải sắp đến H không?”

Tiêu Ngạn nhin không được cười nói: “Mới vừa rồi còn bảo phát lên, bây giờ lại ngượng ngùng?”

Tô Ngang nhúu, không phải là ngượng ngùng, chỉ là hai đương sự cùng nhau nghe H hai người phối, sẽ cảm thấy rất kỳ quái.

“Chúng ta kéo cửa tắt đèn đi.” Tiêu Ngạn nói.

“Kéo cửa tắt đèn?”

Tiêu Ngạn đi tới trực tiếp kéo qua.

Vì vậy –.

Một cô nương trước mộ phần: A! H bị cho qua!!!!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cô nương, vốn dĩ tôi không biết, cô đừng hù dọa tôi! /(o)/~.

Một ba ba trước mộ phần: Vừa mới còn chìm đắm trong công âm của Ma quân sama tôi quay lại vậy xem. Sao không hiểu gì hết!

Một con sông trước mộ phần: Ba ba ba ba, là sama kéo qua mất một đoạn!

Nhất mã bình xuyên: Tôi khát (o) ! Làn này lão tử cố ý!

Một ngọn núi trước mộ phần: Thần ơi, hình tượng ổn trọng công của Nhất mã sama ngày hôm nay toàn bộ bị hủy!

Nhất mã bình xuyên: ~(@^_^@)~ mới vừa rồi là Tây Bắc dùng máy vi tính của tôi.

Một cô nương trước mộ phần: Nhất mã Đại Thần ()/.

Nhất mã bình xuyên:?

Một cô nương trước mộ phần: Lời này anh nói rồi, tôi có thể khinh bỉ anh một chút không?

Tây Bắc: Chính xác.

Một cô nương trước mộ phần: Đem lỗi lầm đổ thừa cho tiểu thụ gì đó là đáng ghét nhất!(#)

Tây Bắc: ...

Một con sông trước mộ phần: Đại Thần, anh như vậy là bởi vì Lăng Dương sama ngược ngùng nên không phát H sao? Cầu bưu kiện trong nhóm!

Lăng Dương: Trong nhóm qq hay nhóm yy? Một lát tôi gửi qua cho các cô.

Một cô nương trước mộ phần: Chắc chắn là nhóm qq, Lăng Dương sama, nhóm qq có hai nhóm, anh nhất định phải vào nha.

Lăng Dương: Được.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Lăng Dương sama anh thật tốt.

Lăng Dương: Tiểu Thảo, áo may-ô này của cô nhìn thật quen mắt..

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ủ, mượn của người khác dùng. ()/.

Một cô nương trước mộ phần: Mượn... Mượn dùng?

Lăng Dương: Áo may-ô này của cô nương-.

Một cô nương trước mộ phần: Lăng Dương sama anh không cần hoài nghi, tôi vỗ ngực phải cam đoan, áo may ô này của tôi cũng là mượn dùng!

Lăng Dương: Tôi chỉ muốn nói tên áo may-ô thật hay, còn có, trái tim ở bên trái

Một cô nương trước mộ phần: /(o)/~ cảm ơn sama nhắc nhở.

Ma quân: nghe hát xong, nghe bày tỏ xong, kịch sinh nhật cũng nghe xong.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Dạ dạ ()/ Công âm của Ma quân sama thật hay!.

Một ba ba trước mộ phần: Sinh nhật rất vui →_→.

Một con sông trước mộ phần: Lầu trên lầu trên viết sai rồi orz...

Một cọng cỏ trước mộ phần: Rất hay, rất hay còn hay hơn chữ hay.

Ma quân: Cho nên, chúng ta giải tán đi.

Vì vậy, mọi người treo tài khoản thì treo tài khoản, không treo thì nói chuyện bát quái, chơi chơi đùa đùa, nói chung, nhà ai nấy về.

Trong một căn nhà hai phòng ngủ một phòng vệ sinh nào đó, Mã Viễn ngồi ở trên ghế sa lon cười đến ngã trái ngã phải, người bên cạnh đáng vẻ thanh tú băng sơn mặt lạnh không rên một tiếng.

“Nói với em bao nhiêu lần, dùng tài khoản của anh nói chuyện, sẽ rất khôi hài.” Mặc áo ngủ, lộ ra má lúm đồng tiền Mã Viễn giống như một con gấu bông, sáng sủa đẹp trai, còn thiếu đánh, “Em nói gì không nói, thế mà lại nói tôi kháo.”

“Không nói em nói chuyện sẽ chết sao? Không nói là Tây Bắc nói sẽ chết sao?” Đông Nam tròng hấn.

Có người nói đối mặt với tiểu băng sơn tính cách hay thay đổi cần dụ dỗ, Mã Viễn dịu dàng nói: “Sau này anh sẽ không.”

Thế nhưng Đông Nam không để ý tới hấn.

“Đông Nam.”

“Đông Nam?”

“Đông Đông?”

“Nam Nam!”

“Đừng làm ồn em.” Đông Nam mặt lạnh nói. “Em đang suy nghĩ.”

“Ừ, anh nghĩ với em.” Mã Viễn ngồi xuống ôm cậu.

“Làm sao bây giờ, vừa nhìn thấy mặt của anh, em sẽ không có tâm trạng nói.”

Mã Viễn chôn đầu trong mũ áo ngủ của Đông Nam, nói rằng: “Không sao, chúng ta đi lên giường vừa nghĩ vừa nói.”

Trong một căn phòng nào đó đầy các loại tiểu thuyết BL, manga, Một cô nương trước mộ phần ngồi trước máy vi tính bùm bùm mà gõ chữ.

Một cô nương trước mộ phần: Tiểu Thảo, sama đã vào nhóm, kịch truyền thanh cũng đăng rồi, thật tốt ()/

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ừ ừ, sau đó có thể Nhật kí quan sát Lăng Dương sama , cảm thấy thật phấn chấn mà, rỗng rỗng!

~Một cô nương trước mộ phần: Không phải là Những chuyện xưa không thể nói của Ma quân sama và Lăng Dương sama sao?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Thật ra muốn viết là Đại điều tra về tư thế cơ thể , không xong, máu mũi sắp chảy ra

Một cô nương trước mộ phần: A, tiểu Thảo, loại cảm giác phiền muộn đột nhiên kéo tới là sao.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Tôi cũng có cảm giác này, xem ra không phải là chỉ mình cô cảm thấy, cũng không phải ngoài ý muốn o()o

Một cô nương trước mộ phần: Ai, lừa đảo gì đó

Một cọng cỏ trước mộ phần: Ai, Đại Thần gì đó

Một cô nương trước mộ phần: Kỳ thực chúng ta có lẽ sẽ bị Đại Thần lừa rồi đi? Chúng ta có lẽ sẽ không thể nhìn thấy?

Một cọng cỏ trước mộ phần: Cô nghĩ điều này có thể sao?.

Một cô nương trước mộ phần: Ứa nước mắt nhìn cô...

Một cọng cỏ trước mộ phần: Đại Thần là người xấu không cần giải thích, cuộc sống sau này, chúng ta phải cố gắng tìm kiếm sự an ủi từ Lăng Dương sama!

Một cô nương trước mộ phần: Mọi người cùng nỗ lực!!!! Vỗ tay hoan nghênh!.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Vỗ tay hoan nghênh!!!!

Một cọng cỏ trước mộ phần: Kịch sinh nhật rất tốt đẹp, người ta nghe xong thật ngưỡng chừng ~(^_^)~ không biết bọn Đại Thần lúc nào có thể phát triển đến một bước kia.

Một cô nương trước mộ phần: Với trình độ phúc hắc của Đại Thần, nói không chừng Lăng Dương sama đã bị ăn, thở dài.

Một cọng cỏ trước mộ phần: Nói không chừng Lăng Dương sama thật vui vẻ bị ăn.

Một cô nương trước mộ phần: Ngóng mắt chờ...

Ai tin được hai nam nhân nằm ở trên giường đắp chăn bông thuần khiết nói chuyện phiếm, trò chuyện xong liền ngủ chứ!

Đại Thần nói: Tôi tin.

Nhóm fan:

10. Chương 10

Một ngày, Tiêu Ngạn đang cố gắng đi làm kiếm tiền nhận được một kịch bản Tô Ngang gửi tới, sau khi anh xem xong liền lập tức trả lời.

Một đóa hoa trước mộ phần: Kịch bản anh xem xong, có vấn đề gì không?

Một bình hoa trước mộ phần: Anh thấy nó có nhiều H hay không?

Tiêu Ngạn rất nhanh liếc nhìn kịch bản, thế mà có nhiều đoạn H ngắn như vậy, thậm chí còn có nhiều đoạn yêu thương bày tỏ!

Một đóa hoa trước mộ phần: Rất nhiều, hầu như làm một người đã phối qua mấy bộ kịch đam mỹ như anh không đành lòng nhìn thẳng

Một bình hoa trước mộ phần: Đúng vậy, em đã nói nhiều H quá, anh sẽ không nhận, biên kịch kia còn mãi quần quít lấy em muốn em và anh cùng nhau phối chủ dịch công và chủ dịch thụ.

Tinh thần Tiêu Ngạn hơi dao động, tốc độ gõ bàn phím càng nhanh.

Một đóa hoa trước mộ phần: Anh phối công, em phối thụ?

Một bình hoa trước mộ phần: Anh cho là sao? Từ sau khi bộ kịch sinh nhật kia lưu truyền đi, bọn họ đều nói Ma quân và Lăng Dương không thể hủy không thể nghịch.

Một đóa hoa trước mộ phần: Anh vừa xem kỹ kịch bản lần nữa.

Một bình hoa trước mộ phần: Ừ.

Một đóa hoa trước mộ phần: Sau đó anh phát hiện cảnh H thật không nhiều, thực sự không H.

Một bình hoa trước mộ phần: Được rồi, em nói cho cô ấy biết chúng ta nhận kịch này.

Một đóa hoa trước mộ phần: Được.

Một lát sau, Tô Ngang lại nhận được tin.

Một bình hoa trước mộ phần: Nghe Đông Nam nói anh đổi tên em thành Một bình hoa trước mộ phần? Nói mỗi lần thấy hai cái tên này cùng xuất hiện sẽ cảm thấy rất nội hàm?.

Một đóa hoa trước mộ phần: Lời hấn nói em có thể tin sao?.

Một bình hoa trước mộ phần: Vậy những gì anh nói với Mã Viễn, anh chụp màn hình lại cho em xem đi.

Một đóa hoa trước mộ phần: Phím chụp màn hình bị bí thư làm hỏng.

Một bình hoa trước mộ phần: Không phải trên qq có nút chụp sao?

Một đóa hoa trước mộ phần: Con chuột vừa bị hỏng.

Một bình hoa trước mộ phần: Khuya về nhà xem.

Một đóa hoa trước mộ phần: Được.

Người nào đó lại sửa tên Một bình hoa trước mộ phần thành một bà xã trước mộ phần.

Sau đó, Tiêu Ngạn mở khung trò chuyện với “Một tiểu thụ trước mộ”

Một đóa hoa trước mộ phần: Nam Nam.

Một tiểu thụ trước mộ phần: — có việc?

Một đóa hoa trước mộ phần: Chúng ta tới tâm sự đào hoa trái của Mã Viễn. ()/.

Một tiểu thụ trước mộ phần: Cố gắng nói ngắn một chút.

Một đóa hoa trước mộ phần: Không thành vấn đề.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tiem-tra-sua>